AZ
E.LE III
2

Ex libris
FRANCISCI CARAFÆ
DUCIS DE FORLI,
ET
COMITIS POLICASTRI
Pl. Loc. N.

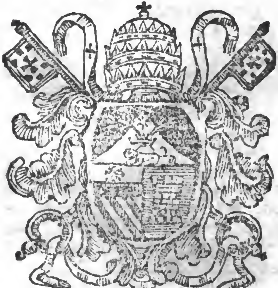
BIBL. NAZ.
162
G
48

LIBRI DI PREGHIERE
162
G
48.

Digitized by Google

OFFICIA
SANCTORUM

Recitanda in Civitate,
Diœceſi, & in Regno
Neapolitano.

NEAPOLI, MDCCXXVII.
Ex Typographia Jo: Franciſci Paci.

Superiorum permiſſu.

Digitized by Google

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Google

OFFICIA
SANCTORUM

Recitanda in Civitate, Diœceſi, & in Regno Neapolitano.

JANUARIUS.

17. S. ANTONII ABBATIS P.

Omnia ut in Breviario.

19. TRANSLAT. RELIQU: S. THOMÆ AQUIN. C. P.

Omnia ut in Breviario.

FEBRUARIUS.

3. S. BLASII EP. M. & P.

Omnia ut in Breviario.

MARTIUS.

7. S. THOMÆ DE AQU. C. P.

Omnia ut in Breviario.

19. S. JOSEPH C. SPONSI B. V. Pat. princ. Monarch. Hiſpan.

Vide in Calce hujus libr.

2.S.FRANCISCI DE PAU.C.P.

Omnia ut in Breviario.

5.TRANSL. S. ATHAN. E.C.P.

Oratio.

EXaudi quæſumus Domine, preces noſtras, quas in B.Athanaſii Confeſſoris tui, atque Pontificis Translatione deferimus; ut qui tibi dignè meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolvas peccatis. Per.

In 2. Nocturno, Lect.iv.

AThanaſius Neapolitanis Ducibus natus, quem pii Parentes S.Athanaſii Alexandrini precibus ſuſceptum, ejuſdemque poſteà invictæ conſtantiæ æmulatorem hoc appellarunt nomine. A pueritia Clericali militiæ adſcriptus, Beato Joanni Neapolitano Antiſtiti erudiendus traditus eſt; quo Doctore tanta enituit pietate, literiſque, ut meritò a Leone Quarto Pontifice, Civium precibus annuente, Neapolitanus Epiſcopus fuerit renunciatus, & conſecratus. Eccleſiaſticos proventus, domeſticumque patrimonium in Templorum, Pauperumque inopiam ſublevandam erogavit; multas Saracenorum incurſibus penè dirutas inſtauravit Baſilicas, eaſque præ-

prædiis, ſacris veſtibus, vaſiſque pretioſis locupletavit. Miniſtros Altaris Hebdomadarios in Templo maximo a ſe inſtitutos, proprio ditavit ære. Pauperibus & Peregrinis hoſpitium aperuit; multumque pecuniæ ad captivos è Barbarorum ſervitio vindicandos mira charitate profudit. *Lectio v.*

ABſtinentia fuit incredibili, frugali menſa utens, eſum carnis ſibi perpetuò interdixit. Corpus non cilicio ſolum; flagriſque ſed graviſſimo etiam plumbi pondere, à cervice ad talos extenſo affligebat; lapideque capiti ſuppoſito, in lectulo humi ſtrato cubabat. A Nicolao Primo Pontifice Romam accerſitus; magno honore eſt habitus; ac Lateranenſi in Synodo, una cum aliis Patribus, tertiò loco aſſidens, Joannem Ravennatem inſanientem anteà contra Eccleſiam, qui poſteà reſipuit, confutavit. Neapolim regreſſus, à Sergio fratris filio, notæ impietatis homine, Athanaſii objurgationes indignante, detruſus in carcerem; indèque Cleri opera cum univerſæ Civitatis gaudio ereptus eſt.

Lectio vi.

COnſtanter deindè obluctans iniquis contra Eccleſiaſticam libertatem poſtulationibus Sergii, ejus opera depul-

pulſus è ſede, unumque menſem ſupra viginti coactus exulare, plurimas per id temporis ærumnas perpeſſus eſt; quibus tandem confectus, Verulis obiens, cœleſtem in Patriam receptus eſt, ætatis anno quadrageſimo primo, Idibus Julii, poſt Chriſtum natum octingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Corpus miraculis clarum, Caſſinum prius in Montem, mox Neapolim, quinto poſt obitum anno integrũ adhuc repertum, ſolemni ſupplicatione translatum eſt; cujus Translationis memoria nonis Aprilis, anniverſaria feſtivitate recolitur.

In 3. Noct. homil. in Evang. Vigilate, *de comm.*

27. S. MARIÆ ÆGYPTIACÆ P.

Oratio.

Clementiſſime Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maximè, & miſerando manifeſtas, multiplica ſuper nos miſericordiam tuam, ut intercedente Beata Maria Ægyptiaca, quos delictorum catena conſtringit, miſeratio tuæ pietatis clementer abſolvat. Per Dominum &c.

In 2. Nocturno. Lectio iv.

Maria Ægyptiaca in ipſo juventutis flore parentum diſciplinam, & affectum contemnens, ætatis anno duo-

duodecimo in Alexandriæ Urbem clanculùm profugit; annis ſeptemdecim illic impudicè tranſactis, videns Libiorum, & Ægyptiorum plurimos in feſto Exaltationis Chriſti Crucem veneraturos, Jeroſolymam conſcendere, cum eiſdem profecta, neque in itinere, neque in Sancta Civitate quidquam ſuæ intemperantiæ remiſit. Ubi verò ſub illius feſtivitatis diem cum reliquis Peregrinis Eccleſiam ingredi ſæpè pertentat, divina virtute ſemper repulſa cæpit cogitare, undè in eam libero aliorum ingreſſu ſibi toties negaretur introitus.

Lectio v.

ITaque in atrio Templi divinitùs edocta, propter peccatorum ſordes ſe ab aſpectu ſanctæ Crucis arceri, corde compuncta, Beatæ Mariæ Virginis, cujus Imaginem ibidem conſpexit, ſuffragia, ſuſpiriis, & lacrymis imploravit, firmiter promittens anteactæ vitæ pœnitentiam. Hac melioris vitæ data ſponſione intra Templum recipitur, ſacroſanctum Crucis lignum adorat, & divina proſpicit arcana, per quæ docetur, quanta ſit pietas Dei erga pœnitentes. In atrium regreſſa eamdem Dei Genitricem rogans, ut pœnitentiæ modum, & locum præſcribat, vocem au-

dit ſuadentis, ut Jordanis flumen pertranſeat: Itineri extemplò accincta tres nummos à quodam pertranſeunte accepit, quibus totidem panes comparavit.

Lectio vi.

SAnctiſſimis Sacramentis in Eccleſia Sancti Joannis Baptiſtæ ad ripam fluminis munita, ſumpto panis dimidio, in vaſtam ſolitudinem trans Jordanem ſe recepit, ubi reliquo pane, crudiſque herbis annis quadraginta ſeptem ſub intenſo Solis ardore, & hyemis inclementia, abſque ullò corporis tegumento victitavit; Mirùm, quot dæmoniorum inſidias, & animi perturbationes invicta ſuſtinuit. Viſa tandem à Zoſima Abbate viro ſanctiſſimo per eandem ſolitudinem aberrante, curavit ei omnem vitæ ſuæ rationem enarrare. Mirabili tunc conſolatione repleta, mortis præſcia, ad ejus Monaſterium ambulans ſuper aquas Jordanis, acceſſit; ubi ſacroſanctis refecta Sacramentis, in ſolitudinem regrêſſa, ſancto fine quievit. Illius corpus, miniſterio Leonis terram effodientis, Zoſimas ſepelivit, ejuſque vitam, & mortem omnibus propalavit, quam Sanctus Sophronius Patriarcha Jeroſolymitanus graviter conſcripſit.

In 3. Noct. homil. in Evangel. Simile thesauro, *ut in comm. SS. Mulierum.*

29. S. PETRI MARTYRIS P.

Omnia ut in Breviario.

30. S. SEVERI EPISC. CONF. P.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui Beatum Severum Confeſſorem tuum, atque Pontificem, ita mirabilem effeciſti, ut ad veritatis teſtimonium, mortuum de ſepulchro revocaverit: dà quæſumus, ut ipſius interceſſione Majeſtati tuæ fideliter ſerviamus. Per Dominũ &c.

In 2. Nocturno. Lectio iv.

SEverus Neapolitanus, poſt Beatum Maximum, Patriæ præficitur Præſul, eo in munere maxima ſanctitatis argumenta, virtutumque præſetulit. Sancto Ambroſio Mediolanenſi, à quo accepit epiſtolam, cariſſimus: imò Ethnicis ipſis, teſte Simmaco, Chriſtianæ Religioni alioqui infenſo, maximè laudabilis. Multas Neapoli conſtruxit Baſilicas: illamque præcipuè extra mœnia, Divo Januario ſacram, in qua Corpus ipſius Beatiſſimi Præſulis, & Martyris, ex Marciano translatum, propriis condidit manibus; mortiſque non immemor, ſibi, adhuc vivens, conſtrui mandavit ſepulchrum.

Le-

Lectio v.

MUlta præterea Sanctus Epiſcopus admiranda edidit, quorum illud maximè memorandum, quòd cum falſus Creditor multùm pecuniæ à quadam Vidua repeteret, quod à defuncto ejuſdem marito ſibi debitum mentiebatur; ideòque mater illa, cum filiis ſervituti eſſet addicenda: Severus re cognita, commiſeratione permotus, accerſitum mendacem illum, unà cum Clero, aliiſque multis ad locum, in quo defunctus jamdiù jacuerat, ſecum duxit; & poſt preces magna cum fide ad Deum profuſas, mortuum revocavit, qui ſtatim redivivus, ſe pecuniā ullam debere negavit; quo dicto, iterum abdormivit. Verùm Sanctus Antiſtes, etiam in hunc ſceleſtum pius, vetuit, ne ob hoc mendacii crimen, mali aliquid pateretur.

Lectio vi.

TOt, tantiſque charitatis, ac pietatis operibus plenus, gràvem in morbum incidit. Morti propinquus conciliavit Deo, anathemate ſejunctos; peractiſque ſacris myſteriis in ejus Conclavi à cuncto Clero ad id convocato, ipſe in oratione defixus, ubi ſunt, inquit, fratres mei? Tunc qui aderant, arbitrantes, Sanctum Epiſcopum Diaconos accer-

cerſere: ecce adſunt, reſponderunt; at ille non iſtos, ſed Sanctos Januarium, & Agrippinum volo, qui modò hìc adfuerunt, ſeque illicò promiſere redituros. Extenſis deindè in Cœlum manibus, in illis verbis: Ad te levavi oculos meos, qui habitas in Cœlis, concuſſo per terræ motum cubiculo, ad eum, qui in Cœlis habitat, evolavit, pridiè Kalendas Maii. Corpus priùs in ſua crypta, poſtmodùm in æde Divi Georgii honorificè conditum fuit.

In 3. Noct. homil. in Evang. Vigilate *de comm. Conf.*

MAJUS

Dom. 1. TRANSLATIO S. JANUARII EP. ET MAR. Patr. Princ.

Oratio.

DEus, qui nos Beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis annua ſolemnitate lætificas: concede propitius, ut cujus Translationem colimus, de ejuſdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum &c.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

QUo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Chriſti confeſſione Puteolis capite plexus eſt, venerabilis ejus cruor, quem pro Chriſtianæ fidei veritate conſtantiſſimè fuderat, piè colle-

lectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus eſt. Poſteà verò, pace Eccleſiæ reddita, S. Severus, ædificata jam propè Neapolim Sancti Januarii Baſilica, ſacratiſſimum Martyris Corpus, cum Magna Neapolitani Cleri, Populique frequentia, iis etiam, qui de genere B. Januarii erant comitantibus, Neapolim religioſiſſimè tranſtulit. Et corpus quidem in ejus Baſilica condidit, cruoris verò ampullæ ad hanc uſque diem ſeorſum ſervatæ, illuſtre miraculum ſpectantibus exhibent. Nàm cùm è regione deſecti pro Chriſti capitis ponuntur, cruor admirandum in modum colliqueſieri, perindè, atque recens effuſus, ad hæc uſque tempora cernitur.

In 3. *Noct. homil. in Evang.* Ego ſum vitis *de comm. Mart.*

8\. S. MICHAEL: ARCHANG: P.

Omnia ut in Breviario,

14\. S. POMPONII EPISC. NEAP.

Oratio.

DEus qui Beatum Pomponium Confeſſorem, atque Pontificem beneficentiæ tuæ theſauris locupletaſti: da ut ejus auxilio, & imitatione, cœleſtes miſericordiæ tuæ divitias conſequamur. Per Dominum &c.

In

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

POmponius nobilitate generis, ac ſapientia conſpicuus, poſt B. Aſprenum vigeſimus ad Neapolitanam ſedem evectus, ſollicitudine quàm maxima deſudavit, ut commiſſas ſibi oves Chriſtianæ pietatis pabulo uberius enutriret, ab Ariana contagione tutatus, ne perfidiæ luem imbiberent, cum Theodoricus Gothorum Rex hæreticus, Neapoli potitus, Catholicos inſectaretur. Ejus audaciæ Sanctus Antiſtes conſtantiſſimè reſtitit, commendatus idcircò à Joanne Pontifice Maximo, qui ab eodem impio Rege Ravennæ mancipatus carceri, vinculiſque conſtrictus, Apoſtolicam ſcripſit epiſtolam, qua tùm monitis, tùm exemplis omnes Italiæ Præſules ad orthodoxam Fidem propugnandam hortabatur.

Lectio v.

REliquas inter virtutes, præcipuum erga Deiparam amorem, cultumque exhibuit, cui templum titulo S. Mariæ Majoris, à ſe excitatum nuncupari voluit, tunc temporis in primis mole, & ſtructura magnificum, quod à Romano Pontifice conſecratum, multiſque locupletatum Indulgentiis, magno ſemper in honore à Neapolitanis ipſis Regibus

bus habitum eſt. Multùm præterea gregi ſuo in publicis ærumnis profuit, eiq; præſentiſſimam opem precum ſuffragiis impetravit. Demùm poſt Eccleſiam ſuam, per annos octo ſupra viginti, magna prudentia, ac pietate gubernatam, pridiè Kalendas Majas, quinto poſt Chriſtum ſæculo, ad cœleſtem vitam exceſſit.

Lectio vi.

SAcrum corpus ſub Ara maxima ejuſdem Baſilicæ humatum miraculis effulſit; ex quo perhibent prodigioſum liquorem olim effluxiſſe, medendis animarum, corporumque morbis aptiſſimum. Vixit Hormiſda, Joanne, Felice, ac Bonifacio Summis Eccleſiæ Pontificibus, imperante Juſtino. Feſtum diem ſolemni ritu Neapolis pridiè Idus Majas celebrat. Et Clerici Regulares Minores fundatam à Sancto Antiſtite Baſilicam, in recentiorem formam affabrè redactam, incolentes, honorifico cultu quotannis piiſſimè venerantur.

In 3. Noct. hom. in Evang. Vigilate *de com. Conf.*

17. S. RESTITUTÆ VIRG. ET MAR.

Oratio.

DEus, qui Beatam Reſtitutam Virginem, & Martyrem tuam illæſam in

in flammis cuſtodiſti: ejuſdem nobis interceſſione concede, ut tua charitate ſuccenſi, ab ardoribus ſempiternis arceamur. Per Dominum &c.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

RESTITUTA Virgo, Ponizarii in Africa nata, generis ſplendore non magis, quàm divinæ ſapientiæ claritate refulſit. Quòd veram Religionem profiteretur delata, Carthaginem ad Proculum impietatis Præfectum adducitur, ac tùm minis, tùm blanditiis attentata, animum obfirmavit, certa potiùs mori, quàm ut Virginitatem, aut Fidem proderet. Tùm Præſes rabie ſuccenſus, equuleo torqueri, capillis ſuſpendi, pedeſque ingenti clavo defigi jubet. Cum tamen nihil evinceret, magicis artibus tribuens invictam conſtantiam, ad incendium in pelago paratum damnat.

Lectio v.

VInculis itaque conſtricta, in Naviculam ſarmentis, ſtupa, pice, reſinaque refertam immittitur, ac quindecim ſtadiis procul à littore ignis admotus, divino nutu nihil Virgini noxius, incendiarios omnes abſumpſit, ac proximam, in qua erant navim repentè demerſit. Ad ſpectaculum ardentior in Deum Reſtituta, oculis ad Cœlum

lum erectis exclamavit: O altitudo potentiæ, & clementiæ tuæ, Domine, ubi eſt ſuperbia impiorum? Jube me Domine ad æternæ ſalutis Portum pervenire. Qua in oratione, duplicem conſequuta Virginis, & Martyris palmam, vivere deſiit, decimo ſexto Kalendas Junias, Valentino Imperatore. Tum Navicula, qua vehebatur ſine velo, ac remige, ad Ærariam Inſulam in Campania, ſalva divinitùs appulit.

Lectio vi.

EJuſdem Inſulæ pia quædam mulier Lucinia, ab Angelo de his omnibus in ſomnis admonita, atque ut illibatum Virginis corpus decoro conderet tumulo, expergefacta in loco, quem ad Ripas vocant, onerariam tanti Theſauri navem nacta eſt, accerſitoque ad prodigium populo, non ſine debito gratiarum obſequio, exequendis Dei juſſis operam dedit. His permotus Conſtantius inter Cæſares Magnus, ſacras Reliquias in Baſilica à ſe erecta Neapoli, Reſtitutæ titulo inſignita, honorificè tranſlatas depoſuit: Feſtus dies à Clero, maximèque à Venerabili Canonicorum Collegio, ſolemni pompa celebratur, ad Patriæ tutelam, & gloriam.

In

In 3. Noct. hom. in Evang. Decem Virginibus *de Com. Virg. & Mart.*

23. S. EUPHEBII EP. C. P.

Oratio.

DEus, qui populo tuo in multis periculis conſtituto, Beati Euphebii Confeſſoris, atque Pontificis mira vigilantia providiſti: concede propitius, ut cujus glorioſa veneramur merita, perennibus auxiliis muniamur. Per.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

EUphebius Neapolitanus, vitæ ſanctimonia, & prodigiorum magnitudine illuſtris; poſt Euſtaſium illius Urbis Antiſtitem, omnium ſuffragiis, ſolus ipſe reluctans, inſtitutus Epiſcopus, Divini honoris tuendi zelo ſuccenſus, ſedulò curavit, ne cultores Idolorum, barbaræque nationes tunc temporis Campaniam incolentes, ad ſuperſtitionem novitium Chriſti gregem traducerent, ſi quas verò aberrantes oves reperiſſet, ſalutis in paſcua reducebat.

Lectio v.

ECcleſia ſua ſanctiſſimè gubernata, exceſſitè vita, decimo Kalend. Junii, ſeptimus poſt Beatum Aſprenum Antiſtes. Corpus admirando fragrans odore, extra mœnia conditum, mox

poſt Barbarorum incurſus, Salvatoris in Baſilicam, deindè in alteram Divo Euphebio ſacram translatum eſt: quod longa poſt tempora, Sixto Quinto Pontifice, cum corporibus Beatorum Fortunati, & Maximi, Neapolitanorum Antiſtitum, ibidem repertum eſt. Caput verò in Sacro Reliquiarum Theſauro maximi Templi, pia Civium veneratione colitur.

Lectio vi.

NEC vivens modo, ſed defunctus quoque, ovibus ſuis mirificè profuit; Sacerdotem namque ad ejus Sacellum operantem ſacris, ſervavit incolumem à diſtrictis Saracenorum gladiis; qui ne adſtantem quidem aſpexerunt. Perjuro debitori, qui impio Sacramento ante ejus ſepulchrum pecuniam debitam ſe redditurum adſtrinxerat, in ſomnis apparens, acriter interminatus eſt, eique præcipiens, ut Creditori, qui eidem Sancto Antiſtiti ſe ſe commendaverat, illicò ſatisfaceret. Illud precipuè memorandum, quod Saracenos, Neapolim obſidentes, mirùm in modum fugaverit; immanemque cladem Patriæ impendentem averterit. Quem ideò Civitas univerſa, tanto obſtricta beneficio, ſuum in Patronum elegit.

In

In 3. *Noct. hom. in Evang.* Homo peregrè *de com. Conf. Pon.*

25. S. PHILIPP. NEREI C. P.

Omnia ut in Breviario,

JUNIUS

13. S. ANTONII DE PAD. C. P.

Omnia ut in Breviario.

22. S. JOANN. C. & EP. NEAP.

Oratio.

DEus, qui Beatum Joannem Confeſſorem, atque Pontificem, meritis onuſtum, ad Cœleſte Regnum, Beati Paulini vocibus advocaſti: præſta, ut ejuſdem natalitia venerati, & recta veſtigia ſecuti, ad æternæ vitæ paſcua perducamur. Per.

In 2. *Nocturno*. *Lectio iv.*

JOannes Neapolitanus, non virtutibus minus, quàm doctrinis excultus, à Gregorio Quarto Pontifice Maximo, Cleri electioni, precibuſque Populi ſuffragante, Patriæ inſtituitur Antiſtes. Mira in pauperes, in ærumnoſos charitate, omnium bono natus, exarſit. Nullius maleficia, niſi beneficiis vindicavit; neque in flagitioſos homines viſus eſt unquam, ſed in ſola flagitia indignari. Tàm demiſſi animi eximia virtute præcelluit, ut ſubditus omnibus maluerit videri, quàm Præſul: non alio, quàm

juſti, ac Sancti nomine nuncupatus cujus propterea intemeratæ fidei Neapolitanus Dux filium Athanaſium, ſacræ Infulæ, ac Sanctitatis hæredem doctrinis imbuendum: & piis moribu tradidit.

Lectio v.

TOt tantiſque animi dotibus ſapientia inſignis, prudentiaque acceſſi Codices plures, utileſque conſcripſit Civitatem à Saracenis terra, mariqu obſeſſam, opera, & conſilio juvit: ei à Sicardo Longobardorum Principe pacem obtinuit. Maximum Templu ſacra ſuppellectili aurea, & argentea d navit; atque in vita functis etiam piu deceſſorum Antiſtitum corporibus i Stephaniæ Baſilicam translatis, & m numenta poſuit, & Imagines ſepulchr les appinxit. Tot deniq; virtutibu geſtiſque præclaram vitam obitu beati ſimo terminavit.

Lectio vi.

DIgnus namque in morte fuit, ut e dem nocte, quæ ſupremam Ch ſti Cænam antecedit, Beatum Paulinu Nolanum Antiſtitem in ſomnis ob tum proſpiceret, & invitantem ad C lum ſereno vultu, & ſuaviſſimis his v cibus audiret: Jaonnes, frater quid l agis?

agis? exolve jam vincula, & ad nos evola. Eo conſpectu, & allocutione inflammatus, anhelans ad Cœleſtia, ſabbathi poſt Paraſceven die, validus proceſſit ad Templum, & oratione ad Populum habita, ad Altare perrexit, indèque repentè animam expirans ad Cœli Templum emigravit, anno octingenteſimo quadrageſimo nono. Sacrum corpus ſub Ara maxima Eccleſiæ Sanctæ Reſtitutæ venerationi habetur.

In 3. Noct. hom. in Evang. Vigilate *de com. C. P.*

JULIUS.

7. DEDICAT. ECCL. MATR.

Omnia ut in Breviario.

15. S. ATHANASII EP. C. & P.

Oratio.

OMnipotens æterne Deus, qui Beatum Athanaſium Confeſſorem tuum, atque Pontificem invicta conſtantia roboraſti: te ſùppliciter exoramus, ut illo intercedente, ab exequendis mandatis tuis, nulla hoſtium oppugnatione deſiſtamus. Per.

In 2. Noct. Lectiones Athanaſius, *ut 5. Aprilis pag.* 4.

In 3. Noct. hom. in Evang. Homo peregrè *de comm. C. P.*

3. S. ASPRENI C. & 1. EPISC. NEAP. P.

Oratio.

DEus, qui Beatum Aſprenum ab Apoſtolo Petro baptiſmo luſtratum, primum nobis Antiſtitem conſtituiſti: præſta ſupplicibus tuis, ut Fidem, quam per eum accepimus, bonis operibus comprobemus. Per.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

ASprenus primus Neapolitanæ Eccleſiæ Antiſtes ab Apoſtolorum Principe conſtitutus fuit. Cum enim is Antiochia Romam proficiſcens, Neapolim appuliſſet, invenit honeſtam mulierem Candidam nomine, quæ ab eodem ægritudine priùs liberata, & illuſtrata baptiſmate, oravit deindè Sanctum Apoſtolum, ut Aſpreno probo viro, ſibi conſanguinitate conjuncto, diuturno jam morbo laboranti, idem, quod ſibi beneficium impartiretur, ut non tantùm ſanguinis, ſed Religionis cognatione conjungerentur. *Lectio v.*

ANnuit Petrus Candidæ precibus, eique injunxit, ut apprehenſa ægri dextera, ſuo nomine juberet, incolumem è ſtrato conſurgere. Quod cum mulier feciſſet, Aſprenus illicò ſanus ad Beatum Petrum acceſſit; à quo veræ Fi-

dei

dei myſteriis initiatus, ſalutari lavacro fuit ablutus, & cum Candida Miſſæ ſacrificio interfuit, dùm Apoſtolus ipſe ſacris operaretur in loco, quem poſteà Petri Aram nuncupatum, atq; ob tantæ rei memoriam, maximo in honore ſemper habitum, tùm Neapolitani Reges privilegiis plurimis, tùm Pontifices ſummi ampliſſimis indulgentiis locupletarunt.

Lectio vi.

Petrus autem Romam diſceſſurus, Neapolitanæ Eccleſiæ Aſprenum primum Epiſcopum præfecit, qui divinum magiſtrum imitatus, populum ſuæ curæ, & directioni traditum, exemplo, prædicatione, miraculiſque ſic erudiit, excoluitque, ut Fidem, & Jeſu Chriſti doctrinam, ab Apoſtolorum Principe acceptam, intactam ſemper, illibatamque conſtantiſſimè ſervarit. Donec Aſprenus annis plenus, ac meritis, emigraret ad Dominum, ſub annum Chriſti nati ſeptuageſimum nonum; ſepultuſque nunc colitur maximo in Templo, ubi Sancti Petri baculus ſervatur.

In 3. Noct. hom. in Evang. Homo peregrè *de com. C. P.*

4. S.DOMINICI C.P. CIV.& REGNI.

Omnia ut in Breviario.

7. S. CAJETANI CONF. P.

Omnia ut in Breviario.

12. S. CLARÆ V. P.

Omnia ut in Breviario.

26. S. PATRITIÆ V. P.

Oratio.

DEus, qui Beatam Patriciam Virginem, terrena omnia contemnentem, cœleſtis Gloriæ corona decoraſti: concede, ut ejus exemplo, temporalia cuncta deſpicientes, ſempiternis gaudiis perfruamur. Per.

In 2. Nocturno. Lectio iv.

PAtricia Virgo Conſtantinopolitana, Imperatorum orta ex genere, à teneris annis Jeſu Chriſti amore ſuccenſa, totam ſe Deo dedere, illique perpetuam devovere Virginitatem ſtatuit. Invita à Conſtantio Imperatore Viro apprimè nobili deſponſata, inito cum Aglaja nutrice ſua conſilio, profuſiſque ad Deum precibus, clàm ex Urbe nuptiarum celebritatem fugiens, ſucceſſit; & cùm Ancillis, & Eunuchis navim conſcendit, Sanctorum Apoſtolorum limina, caſtimoniæ ſuæ perfugium aditura. Cognita fuga, validæ triremes ab Imperatore, ſed fruſtrà expediuntur; navigiũ namque, in quo Patricia vehebatur, non longè remotum, oculos inſequentium fugit, quos tempeſtas ſuborta Bizan-

zantium redire coegit.

Lectio v.

AB hoc diſcrimine divinitus erepta, Neapolim prius appulit; Templa omnia religioſiſſimè inviſit; Baſilianum verò Cœnobium Sanctis Nicandro, & Marciano ſacrum, ſingulari pietate, coluit; impreſſoque in pariete Crucis ſigno, ibidem ſe fore tumulandam, Monachos aliò commigraturos, prænunciavit. Romam poſteà profecta, à Liberio Summo Pontifice virginitatis velo inſignita, cœleſtem vitam cum aliis Virginibus duxit. Admonita de Conſtantii obitu, non ſine ſuorum Civium admiratione, ac veneratione Conſtantinopolim revecta fortunis omnibus, pompiſque pro Chriſto à ſe abdicatis, domeſticum patrimonium pios erogavit in uſus: illaque tantùm reſervata pecunia, qua Virginum Cœnobium conderetur.

Lectio vi.

TUm ſacra Paleſtinæ loca miro peragrandi deſiderio flagrans, maritimum aggreſſa iter, ventorumque vi Neapolim repulſa, in Caſtrum Lucullanum è Navi deſcendit, ubi ſupremo correpta morbo, anteactam ſanctiſſimè vitam feliciſſimo coronavit exitu octavo Kalendas Septembris, circa annum trecen-

centeſimum ſexageſimum quintum. Aglaja nutrix in ſomnis ab Angelo admonita, ſacrum Virginis corpus currui, à Tauris indomitis, tracto, impoſuit, qui, duce nullo, ad Sanctorum Nicandri, & Marciani ædem ſteterunt, ibique fuit honorificè conditum, ubi conſtructum deindè auguſtum Templum, Sacrarumque Virginum domicilium Sanctæ Patriciæ nomine numcupatum. Sanguis ejuſdem vitreo in vaſe concretus, è regione virginei dentis expoſitus, ebullire ad hoc uſque tempus cernitur. Neapolitana Civitas tanto ditata theſauro, & munita patrocinio, ſacram Virginem reliquis ſuis Tutelaribus annumeravit.

In 3. *Noct*: *hom. in Evang.* Decem Virginibus *de com. Virg.*

29. DECOLL. S. JO: BAPT. P.

Omnia ut in Breviario.

SEPTEMBER.

4. S. CANDIDÆ SEN. VID.

1. *Chriſtia. Neap.*

Oratio.

DEus, qui per Beatam Candidam per Apoſtolorum Principem Fidei lumine illuſtrare dignatus es: tribue quæſumus, ut ejus ſuffragantibus meritis, æternæ gloriæ tuæ beato lumine perfrui me-

mereamur. Per Dominum, &c.

In 2. Nocturno. Lectio iv.

CAndida Neapolitana, claris exorta parentibus, ſed longè clarior, quia Principem Apoſtolorum ſuſceptæ Fidei Parentem ſortita eſt Petrum, cui ex Antiochenſi Sede ad fundandam Romanam Eccleſiam in Italiam naviganti, ubi Neapolim appulit, prima occurrit; & corporis ægritudine repentè levata, vitali fonte Baptiſmatis regenerata eſt. Tam inſigne beneficium, & Religionis, & ſalutis, non in ſe ſolam recipi, atque inareſcere paſſa eſt, ſed ſuos in Cives, & conſanguineum Aſprenum Neapolitanorum Antiſtitum beatum Anteſignanum, ut abunde proflueret ab Apoſtolo Principe exoravit, cui etiam ad Aras operanti, & adfuit Candida, & ejuſdem è manibus immortali recepto Epulo recreata. Deniqueſanctitatis compendium nacta, devexa jam ætate; & annis, & meritis plena, beatum vitæ finem impoſuit pridie nonas Septembris, anno ſalutis ſeptuageſimo octavo.

Lectio 5. & 6. de com. ſicut.

In 3. Noct. hom. in Evang. Teſauro abſcondito *de comm. SS. Mulier.*

5 S. CANDIDÆ JUN. VID. P.

Oratio.

DEus, qui Beatæ Candidæ inter blandimenta ſæculi candorem innocentiæ conſervaſti: concede, ut nos quoque ejuſdem exempla ſectantes, cœleſtis gloriæ conſortium aſſequamur. Per Dominum, &c.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

CAndida Junior quingentis poſt ſeniorem alteram annis Neapoli in Campania è nobili Brancaciorum familia nata eſt, virtute tamen præſtantior, quam genere. A prima ætate totam ſe Chriſtianæ diſciplinæ operibus addixit, ſumma in Parentes obſervantia, profuſa in pauperes benevolentia: quod pietatis ſtudium in connubio quoque conſtantiſſimè retinuit, cæteris matronis integrè, ſanctèque vivendi abſolutum ſe præbens exemplar. Cœleſtium rerum contemplationi, Templiſque inviſendis aſſidua, à corporis ornatu, veſtiumque cultu maximè abhorruit. In diſſidiis componendis arbitra; in ſeipſam tantùm excandeſcere jejuniis, aliiſque pœnitentiis viſa, ut omnis carnis illecebras excluderet, atque animi innocentiam tueretur.

Le-

Lectio v.

UNico, quem ſuſceperat filio, & conjugi, diuturno, gravique morbo laborantibus, quod minùs morti maturos, ac paratos videret, nuncupatis Deo precibus, velut alienæ ſalutis victima, id impetravit, ut pro dilato illis moriendi tempore, vivendi ſibi tempus contraheretur. Voti igitur compos, in ægritudinem incidit, qua tandem interiit quinquagenaria pridiè nonas Septembris, eodem die, quo ſenior Candida ad Cœlum evocata, ut imitatione pietatis ſimilis, ità conſors, & gloriæ: Demortuum corpus in Sancti Andreæ Templo honorificè conditum eſt. Obiit Pelagio Secundo Pontifice, Mauritio Imperatore.

Lectio vi.

EJus ſanctitatem diù reconditam, plurimis tandem miraculis teſtatam voluit Deus: liquor enim è ſacro Corpore emanavit, variis morborum generibus utilis, atque vivificus. Præſentiſſimam opem in primis expertus Paraliticus, qui tremebundus, ac ſemimortuus ad ejus tumulum delatus, ſumma populi admiratione ſanitati redditus, è veſtigio domum incolumis regreſſus eſt. Uſum etiam loquelæ Mutus excepit, be-

beneficium alta voce confeſſus, aliaque admiranda per multa ejus meritis à Deo patrata. Sacræ Reliquiæ in Æde quoque Divi Angeli ad Nilum nuncupata religiosè anniverſaria pompa coluntur.

In 3. Noct. hom. in Evang. Theſauro abſcondito, *de comm. SS. Mul.*

6. S. ROSALIÆ V.

Oratio.

DEus, qui Beatam Roſaliam Virginem è regalibus mundi deliciis in montium ſolitudinem tranſtuliſti: Concede propitius, ut ejus meritis, & patrocinio à ſeculi voluptatibus in cœleſtium amorem transferamur, & ab iracundiæ tuæ flagellis miſericorditer liberemur. Per.

Lectio iv.

ROſalia virgo, orta Panormi ex nobili genere, ſuam originem trahens à Carolo Magno, in Quiſquinæ montem quadraginta circiter mille paſſibus diſtantem, ſola recedens, paternæ domus opes, delicias, ac ſpem majoris amplitudinis, ob propinquitatem, & benevolentiam Regum Siciliæ contemnẽs, cum tetricæ rupis horrore, & aſperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus, & quidem anguſtus aditus è ſuperiori loco patebat, intrepidè deſcendit,

ea

ea mente, quam caracteribus expreſſit: Ego Roſalia Sinibaldi Quiſquinæ,& Roſarum Domini filia,amore Domini mei Jeſu Chriſti, in hoc antro habitare decrevi:Qua inſcriptione oculis obverſante, ſuſceptæ vitæ propoſitum altiùs cordi infigere ac divinæ benevolentiæ ſigna ad caſtiſſimæ mentis blandimenta viciſſim provocare conſuevit.

Lectio v.

IN hac ſpecu ſubterranea ſibi,& mundo emortua, conſepultaq; Jeſu Chriſto,ut ſoli Deo viveret,diu noctuque latuit: cavens præcipuè in montibus paterni principatus ne fortè agnita in domum, urbemque patriam adduceretur invita. Callidas dæmonum inſidias,quæ aſperæ vitæ tædium, & ſolitudinis horrorem animo ingerebant, acriter ſæviendo in ſe, ferrea catena, vigiliis, & humi cubatione, forti animo ſuperaſſe antiquæ Icones ſignificant; cumque humanis deſtituta præſidiis nihil ſolatii aliunde hauriret, quàm è cœlo; Dominus, qui conſolatur, & coronat Sanctos ſuos, Angelicis deliciis illam ſæpius recreabat.

Lectio vi.

Cœleſti deinde conſilio ex antro Quiſquinenſi, in horridiorem ſpelun-

cam

cam Peregrini montis, tribus ferè mille paſſibus procul Panormo, Roſalia ſe tranſtulit: ut quò difficiliorem pugnam ſecum ipſa committeret è conſpectu domus paternæ, eò laudabilius de contemptis mundi illecebris triumpharet. Latebat, ibi ad partem lævam anguſtus concavus, quem eadem, poſt repertas ejus reliquias, illuc venanti, cui ſe videndam præbuit, dixit eſſe ſuam cellam Peregrinam, ubi multum ætatis exegiſſet. Hic tamquam columba in foraminibus petræ gemens, in cœleſtium rerum contemplatione defixa, ad perfectiſſimam divini amoris normam in ſolitudine vitam traduxit, & ſanctiſſimè, perennibus charitatis roſis, & virginitatis liliis coronata, depoſuit pridie Nonas Septembris. Cujus corpus, Urbano Octavo Pontifice Maximo, divinitùs anno Jubilæi totius Siciliæ plauſu repertum, illam à peſte liberavit.

In 3. Noct. hom. in Evang. Decem Virginibus *de Com. Virg.*

19. S. JANUARIJ E. M. Pat. princ. Civit. & Regni. *Oratio.*

Omnipotens ſempiterne Deus, qui hujus diei venerandam ſanctamque lætitiam in B. Januarii Martyris tui, atque Pontificis feſtivitate tribuiſti: da no-

nobis quæſumus, ejus gloriam ſempiternam, & proficiendo celebrare, & celebrando proficere. Per.

In 2. Noctur. ut in Breviario.

In 3. Noct. hom. in Evang. Si quis vult poſt me venire *de comm. Mart.*

29. S. MICHAEL. ARCH. P.

Omnia ut in Breviario:

OCTOBER.

1. S. GREGORII ARM. E. M. P.

Oratio.

DEus, qui per Beatum Gregorium Pontificem, & Martyrem tuum Armeniæ gentis populum, Regemque veræ fidei Judicem recipere tribuiſti: da Eccleſiæ tuæ de tantis gaudere triumphis, & apud te meritis ejuſdem, & præcibus adjuvari. Per.

Lectio iv.

GRegorius Armenię Regibus ortus, cum Patris Anaci tota familia ad necem uſque quæreretur, infans clam ereptus, Cæſareæ Cappadociæ educatus eſt. Adoleſcens Chriſtianam legem unâ cum baptiſmo ſuſcepit, duoſque ex legitima uxore genuit filios, Orthanem, & Areſtanem, quos adeò in fide Chriſti erudivit, ut ſanctiſſimè uterque vitam finierit. Seceſſerat Cæſaream Teridàtes Curſari olim Armenorum Regis ab A-

naço dolosè interempti filius, à Perſis ditione paterna ſpoliatus, cui Gregorius, non ignorans paternum ſcelus, ſe ſe in ſervitutem tradidit, & cum eo in Armeniam, reſtituto ei à Romanis Regno, poſt multos annos rediit. Ibi à Teridate ſæpiùs tentatus, ut Idolis ſacrificare vellet, cum renuiſſet conſtantiſſimè, innumera tormentorum genera ſubire coactus eſt, ut penè incredibilia videantur.

Lectio v.

NAm primò deducitur in tetrum carcerem: in os ejus lignum immittitur, quòd violentiſſimè ab inferiori parte Superiorem disjungeret: onerantur humeri glebis ſalis, qui apud Armenos eſt foſſilis: funibus ſanctum corpus alligatum in ſublime trahitur: poſt diem ſeptimum è ſublimi demittitur, altero pede ſuſpenſo, & igne admoto, fimoque ſuppoſito: virgis interea ſæviſſimè cæditur: crura tabulis, & fune conſtringuntur, ità ut efflueret ſanguis per ſummos pedes, qui clavis confixi celerare greſſus mox coguntur: caput fabrili quodam inſtrumento interceptum comprimitur: per fiſtulam è naſo ad cerebrum ſal aceto miſtum, & nitrum transfunduntur: calatho fuligi-

ne

ne pleno caput ipſum obruitur, ut ſuffocetur: ferreis ungulis excarnificantur latera: & à ſubjectis muricibus ferreis cruciatur: genus tibialibus ferreis veſtiuntur, quæ cuneis item ferreis obfirmantur: plumbum liquefactum in os ejus infunditur: ſed invictus Gregorij animus Chriſti fide, ſpeque munitus; tormentis non ceſſit unquam, & divina virtute ſanatus, conſtantior prædicabat Chriſtum. Undè Teridates actus in rabiem, ob patris etiam necem, quàm poſteà cognovit ab Anaco factam, ligatum collo, manibus, & pedibus, in lacum Artàxat eum deijci jubet moriturum.

Lectio vi.

POſt annos quatuordecim divina providentia factum eſt, ut Teridates, quaſi alter Nabuchodonoſor probatus, Gregorii velut redivivi ſe ſe ad pedes abjecerit, quem cum Satrapis Regni, myſteriis initiatum, jejunio longo purgavit, narrata cœleſti viſione recreavit, & miraculoſa diverſarum ægritudinum curatione confirmavit. Quare propriam deteſtatus Rex contra eum crudelitatem, ipſemet Deorum templa deſtruxit, Eccleſias vero Deo ædificavit, pretioſas veſtes, prædia, thæſauros pro divino cultu elargitus; Expoſcebat Rex Grego-

rium Epiſcopum, quem dubitantem Angelus è Cœlo animavit ad onus; & à Leontio Cæſareæ Epiſcopo, rogante Rege, conſecratus eſt. Armeniæ fines, cum rediret, vix ingreſſus; oratione ſua templum Herculis à fundamentis evulſit, & alterū erexit, in quo Sancti Joannis Baptiſtæ, & martyris Athenogenis ſacras reliquias collocavit. Ingentem hominum multitudinem baptizavit, exorta cujuſq; capite mirifica cruce. Aperuit ſacrarum literarum gymnaſia, Perſis, Aſſyriis, Hunnis, & Medis ad Chriſtianam Rempublicam aditum fecit, quibus & Epiſcopos dedit, & Sacerdotes, & Monachos, multis ab eo ædificatis Monaſteriis. Tandem quietis, & ocii divini cupidiſſimus Arbſtane filiò petente Rege, ſibi ſuffecto, in ſolitudinem cum paucis alumnis abiit, ubi jejunio planè admirabili, & contemplationi deditus, obdormivit in Domino plenus dierum, Conſtantino Magno Imperatore. Ejus ſacras reliquias Chriſtiani ex Armenia ab hoſtibus capta fugientes, Italiam tranſtulerunt, & Neapoli ſacrum ejus caput cum catenis, quibus vinctus, & virgarum fragminibus, quibus cæſus, fuerat, depoſuerunt in nobili Eccleſia in ejuſdem honorem erecta: Brachium verò in Ec-

clesia

cleſia Cathedrali Neritonenſi, cujus cives Sancti viri miracula ſæpiùs experti præſertim in impetrādis à Domino pluviis, eundem ſibi Patronum elegerūnt. *In 3.noct.hom. in Evang.* Si quis venit ad me.*de com.Mart.*

4. S. FRANCISCI ASSIS. C.P.

Omnia ut in Breviario. Dies Oct.ſimpl. S.Franc.Aſſiſ.Vide in calce hujus lib.

10. S. FRANC. BORGIÆ C.P.

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, verè humilitatis, & exemplar, & præmium; quæſumus, ut ſicut Beatum Franciſcum in terreni honoris contemptu imitatorem tui glorioſum effeciſti, ita nos ejuſdem imitationis, & gloriæ tribuas eſſe conſortes. Qui vivis,

In 2.Nocturno. *Lectio iv.*

FRanciſcus Gandiæ Dux Quartus Joanne Borgia, & Joanna Aragonia Ferdinandi Catholici nepte genitus, poſt puerilem ætatem inter domeſticos mira innocentia, & pietate tranſactam, in aula primùm Caroli Quinti Cæſaris; mox in Cataluniæ adminiſtratione admirabilior fuit chriſtianæ virtutis, & vitæ auſterioris exemplis. Ad Granatenſe ſepulchrum Iſabellam Imperatricem cū detuliſſet, in ejus vultu ſæpè commuta-

to, mortalium omnium caducitatem relegens, voto ſe adſtrinxit, rebus omnibus, cum primùm liceret, abjectis, Regum Regi unicè inſerviendi. Indè tantum virtutis incrementum fecit, ut inter negotiorum turbas religioſæ perfectionis ſimillimam imaginem referens, miraculum Principum appellaretur.

Lectio v.

MOrtua Eleonora de Caſtro conjuge, ingreſſus eſt Societatem Jeſu, ut in ea lateret ſecuriùs, & præcluderet dignitatibus aditum, interpoſita voti religione: dignus, quem, & viri Principes complures in amplectendo ſeveriori inſtituto fuerint ſequuti, & Carolus Quintus ipſe in abdicando Imperio hortatorem ſibi, aut ducem extitiſſe non diffiteretur. In eo arctioris vitæ ſtudio Franciſcus jejuniis, catenis ferreis, aſperrimo cilicio, cruentis, longiſque verberationibus, ſomno breviſſimo, corpus ad extremam uſque maciem redegit; nullis præterea parcens laboribus ad ſui victoriam, & ad ſalutem animarum. Tot itaque inſtructus virtutibus, à Sancto Ignatio primùm Generalis Commiſſarius in Hiſpaniis, nec multò poſt Præpoſitus Generalis Tertius à Societate univerſa, licèt invitus, eligitur. Quo in mu-

munere Principibus, ac Summis Pontificibus prudentia, ac morum ſanctitate apprimè charus, præter complura, vel condita, vel aucta ubique domicilia, ſocios in Regnum Poloniæ, in Inſulas Oceani, in Mexicanam, & Pervanam Provincias invexit: miſſis quoque in alias Regiones Apoſtolicis viris, qui prædicationem, ſudoribus, ſanguine fidem Catholicam Romanam propagarunt.

Lectio vi.

DE ſe ita dimiſsè ſentiebat, ut Peccatoris nomen ſibi proprium faceret; Romanam purpuram à Summis Pontificibus ſæpius oblatam, invicta humilitatis conſtantia recuſavit. Verrere ſordes, emendicare victum oſtiatim, ægris miniſtrare in Noſocomiis, mundi, ac ſui contemptor, in deliciis habuit. Singulis diebus multas continenter horas, frequenter octo, quandoque decem dabat cæleſtium contemplationi. Centies quotidiè de genu Deum adorabat. Numquam à ſacrificando abſtinuit: prodebatque ſeſe divinus, quo æſtuabat, ardor; ejus vultu ſacram Hoſtiam offerentis, aut concionantis interdum radiante. Sanctiſſimum Chriſti Corpus in Euchariſtia latens, ubi aſſervaretur, inſtinctu cœleſti ſentiebat. Cardinali

Alexandrino ad conjungendos contra Turcam Chriſtianos Principes Legato comes additus à Beato Pio Quinto arduum iter, fractis jam penè viribus, ſuſcepit ex obedientia, in qua & vitæ curſum Romæ, ut optaret, feliciter conſummavit, anno ætatis ſuæ ſexageſimo ſecundo, ſalutis verò milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. A Sancta Tereſia, quæ ejus utebatur conſiliis, vir Sanctus, à Gregorio Tertiodecimo fidelis adminiſter appellatus. Demum à Clemente Decimo pluribus, magniſque clarus miraculis, in Sanctorum numerum adſcriptus.

In 3. Noct. hom. in Evang. Ecce nos reliquimus *de com. Conf. Ab.*

14. S. FORTUNATÆ V. M.

Oratio.

DEus qui inter cætera potentiæ tuæ miracula etiam in ſexu fragili victoriam Martyrii contuliſti: concede propitius, ut qui Beatæ Fortunatæ Virginis, & Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per.

In 2. Nocturno. Lectio iv.

FOrtunata virgo Cœſareæ in Paleſtina nobili genere nata, Fratres habuit, eoſdemque Fidei Magiſtros, Carponium, Evariſtum, & Priſcianum, quibus

bus unà cum aliis in perſecutione Diocletiani ſub Urbano Præſide comprehenſis, cum limina carceris pia Soror frequentaret, ut qualecumque valeret, auxilium Chriſti confeſſoribus præberet, Judici delata, in vincula conjicitur. In ijs, tùm impiæ Matris conatus preceſque nefarias, tùm Præſidis minas, & oblatas filii nuptias, velut hoſtes Fidei, ac Martyrii, quod unicè concupiverat, conſtantiſſimè ſuperavit. Cum autem in interiora carceris penetralia, ubi Fratres, & Socios detineri cognoverat, à Cuſtodibus admitti obtinuiſſet, ac mutuis ſe ſe orationibus, rerumque Divinarum colloquiis, ad ultimum Fidei certamen confirmarent: Vox de Cœlo reſonuit, qua omnium vota nunciabantur exaudita, & aliis quidem per leviora tormenta, Fortunatæ verò per longè duriorem agonem Martyrii corona ſpondebatur.

Lectio v.

SÆviente igitur Urbano, fortiſſima Virgo capillis divulſis, & veſtibus per ignominiam dilaceratis, per Urbem circumducitur: Moxque ferreis, acutiſque ferræ dentibus mediam ſecare tortores aggreſſi, carnem ejus Divinitùs obduratam, nunquam lædere potuerunt,

runt. In Amphitheatro feris objecta, non modo illæſa permanſit, ſed Leonem ferociſſimum in Præſidem irruentem, ſolo imperio coercuit: quo tamen beneficio nihilo mitior redditus Tyrannus talos eidem terebrari, claviſq; configi, ac tandèm poſt equuleum, igneſque ſuperatos, caput amputari præcepit. Ea ſententia primùm in Fratres executioni demandata eſt. Sed cum ad Fortunatam lictor accederet, viſis repentè Angelorum, & Virginum Choris, terrefactus obriguit, animo ſimul, & viribus deſtitutus; Illa verò repetitis de Cœlo vocibus ad coronam evocata, poſt brevem orationem invictum ſpiritum Deo reddidit, & ibidem una cum Sanctis Fratribus à Chriſtianis ſepelitur.

Lectio vi.

SAnctorum Martyrum corpora clàm indè ſubducta, tranſvehentibus quibuſdam Nautis, ecce Angeli de Cœlo deſcendentes in prora Navis conſederunt, Davidicum illud concinentes, Gloria hæc eſt omnibus Sanctis ejus. Ad hæc mirè conſternati quotquot aderant ab ipſamet Fortunata Beatiſſima inter Angelos apparente, bono animo jubentur eſſe, illos itineris duces à Deo miſſos habituri. Ipſis itaque præſentibus Campa-

paniæ littus felicitèr appulſi ſacra Martyrum Lipſana depoſuere, quæ plurimis coruſcantia miraculis, ibidem tamdiù quievere, donec regione à Vandalis, Mauriſque devaſtata, Stephanus Neapolitanus Epiſcopus ea Neapolim transferri curavit, Adriano Primo Summo Pontifice, Conſtantino, & Irene imperantibus. Porro ſedente Pio Quarto venerabiles Reliquiæ iterùm inventæ ſunt in Eccleſia Monialium Sancti Gaudioſi, in qua ad hanc uſque diem pridiè Idus Octobris magna Populi veneratione coluntur.

In 3.noct. hom. in Evang. Decem Virginibus *de com.Virg.*

5. S. THERESIÆ V. P.

Omnia ut in Breviario.

NOVEMBER

9. S. AGRIPPINI E. C. P.

Oratio.

DEus, qui Gregem tuũm ab inſidiis hoſtium Fidei, Beati Agrippini Confeſſoris, atque Pontificis paſtorali ſollicitudine præſervaſti: dignare quæſumus, ejuſdem ſuffragantibus meritis, inter oves tuas nos perpetuò cuſtodiri. Per.

In

In 2. nocturno.

Lectio iv.

AGrippinus Neapoli in Campania natus, à prima ætate Chriſtianis myſteriis, boniſque moribus imbutus; futuræ ſanctitatis ſpecimen dedit. Orbatus Parentibus, Chriſti conſilium ſequutus, vix ſibi neceſſariis retentis, bona pauperibus elargitus eſt; paterna etiam domo in Oratorium converſa, eo ſita in loco, in quo poſtea extructa Baſilica Beati Agrippini nomine dedicata eſt. In demortui Neapolitani Antiſtitis, Antonino Pio imperante, celſiorem locum evectus, præclaris magis, magiſque virtutibus emicuit, quibus antea in privata vita tam mirè effulſerat.

Lectio v.

IN paſtorali officio omnes conatus eò intendit, ut divinus cultus augeretur, & Chriſtiana Religio illibata floreret, eo potiſſimùm tempore, quo Hæretici falſis doctrinis perdere animas, & Chriſti oves mactare contendebant; ad quos confutandos Sanctus Soter Pontifex Maximus ſalutarem dedit epiſtolam, admonens Agrippinum, alioſque Campaniæ Præſules, ut pervigiles caverent, ne clandeſtina perfidiæ lues commiſſos in greges graſſaretur. Quod Sanctus Anti-

ſtes,

ſtes, & prædicatione Divini verbi, & exemplo integerrimæ vitæ ſolertiſſimè præſtitit; multique infideles divinitùs permoti, ejus opera veri Dei cultum, puramque Religionem ſuſcepère.

Lectio v.

SIC ætate, laboribus plurimis, miriſque virtutibus exacta, migravit ad Dominum; multis ante, & poſt obitum miraculis effulgens, quinto Idus Novembris, ſecundo poſt Chriſtum natum ſæculo, ſepultuſque in cœmeterio extra mœnia, unde in Sancti Salvatoris Templum translatus eſt; confluentibus ad ejus ſepulchrum cultoribus fama ſanctitatis, & prodigiorum adductis. Cum præſertim viſus quandoque fuerit una cum Beato Januario adeſſe Sancto Severo morienti; & Civitati obſeſſæ auxilium ferre de Cœlo. Idcircò Neapolitani Cives, aliique finitimi Baſilicas, & Oppida inſignita Agrippini nomine ædificarunt. Cujus ſacrum Corpus ſub Ara maxima Principis Eccleſiæ nunc veneratione habetur.

In 3. Noct. hom. Evang. Vigilate *de com. conf.*

10. ANDREÆ AVELL. C. P.

Oratio.

DEus, qui in corde Beati Andreæ, Confeſſoris tui, per arduum quotidiè in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te aſcenſiones diſpoſuiſti: concede nobis ipſius meritis, & interceſſione ita ejuſdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora ſemper exequentes ad gloriæ tuæ faſtigium feliciter perducamur. Per.

In 2. Nocturno. *Lect. iv.*

ANdreas Avellinus, dictus anteà Lancellottus, apud Caſtrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipſa infantiæ primordia futuræ ſanctitatis non obſcura præbuit indicia. Adoleſcens ad litteras addiſcendas paterna è domo egreſſus lubricam illius ætatis ſemitam inter bonorum artium ſtudia ita peregit, ut ſapientiæ initium, quod eſt timor Domini, ob oculos potiſſimùm habere nunquam prætermiſerit; Cum egregia proinde forma eximium caſtitatis ſtudium conjunxit, quo impudicas ſæpè mulierum inſidias eluſit, interdum etiam apertam vim propulſavit. Clericali militiæ jampridem adſcriptus Neapolim ſe contulit, ut legalibus diſciplinis vacaret; Ibique jurisprudentiæ lauream

ream adeptus, atque intereà ad Sacerdotalem dignitatem evectus, cauſarum patrocinia in foro dùmtaxat Eccleſiaſtico, proque privatis quibuſdam perſonis juxtà Sacrorum Canonum ſanctiones agere cœpit; Verùm cum aliquando inter cauſam agendam leve ei mendacium excidiſſet, mox verò fortuita ſacrarum Scripturarum lectione in illa verba inci diſſet: Os quod mentitur occidit animam, tanto ejus culpæ dolore, ac pœnitentia correptus eſt, ut ſtatim ab ejuſmodi vitæ inſtituto ſibi recedendum eſſe duxerit. Itaque abdicatis forenſibus curis ſe totum divino cultui, ſacriſque miniſteriis mancipavit, cumque Eccleſiaſticæ virtutis exemplis emineret, ſanctimonialium regimini, à tunc exiſtente Archiepiſcopo Neapolitano Præfectus fuit. Quo in munere cum pravarum hominum odia ſubiiſſet, primo quidem intentatæ ſibi necis periculum declinavit, mox verò per Sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ deſiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adſcriberetur ſuppliciter poſtulavit, votique compos factus, ob ingentem, quo æſtuabat, Crucis amorem, ut ſibi Andreæ nomen imponeretur,

tur, precibus impetravit.

Lectio v.

ARctioris itaque vitæ curriculum alacri ſtudio ingreſſus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas ſe ſe arduis etiam emiſſis votis obſtrinxit, altero ſcilicet ſuæ ipſius voluntati jugiter obſiſtendi, altero verò in via Chriſtianæ perfectionis ſemper ulteriùs progrediendi. Regularis diſciplinæ cultor aſſiduus, & in ea promovenda, cum aliis præeſſet, ſtudioſiſſimus fuit. Quidquid ab inſtituti ſui officii, & Regulæ præſcripto ſupererat temporis, orationi, & animarum ſaluti tribuebat. In confeſſionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapoli finitimà Evangelicis miniſteriis magno cum animarum lucro frequens luſtrabat. Quam ardentem erga proximos ſancti viri charitatem ſignis etiam Dominus illuſtravit. Cum enim intempeſta nocte ab audita Ægri confeſſione domum rediret, ac pluviæ, ventorumque vis prælucentem facem extinxiſſet, non ſolùm ipſe cum ſociis inter effuſiſſimos imbres, nihil madefactus eſt, verùm etiam inuſitato ſplendore, è ſuo corpore mirabiliter emicante, ſociis inter denſiſſimas tenebras

iter

iter monſtravit. Abſtinentia, & patientia, necnon abjectione, atque odio ſui ſummoperè præſtitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac ſuos ab omni ulciſcendi cupiditate compeſcuit, immo etiam pro interſectoribus opem, & miſericordiam Judicum imploravit. *Lectio iv.*

PLuribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ inſtituit. Illius operam S. Carolus Borromæus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptiſſimus, in Paſtoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem ſingulari amore, & cultu proſequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos cum divinas laudes perſolveret, e regione concinentes ſe audiſſe teſtatus eſt. Denique poſt heroica virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illuſtris, quo & ſecreta cordium, & abſentia, & futura proſpexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertiò repetitis: Introibo ad Altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus eſt, mox Sacramentis ritè munitus, placidiſſimè inter ſuos animam efflavit. Ejus corpus

Neapoli in Eccleſia Sancti Pauli ad hæc uſque tempora eo frequentiſſimo Populi concurſu colitur, quo fuit elatum. Illum denique inſignibus in vita,& poſt mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus ſolemni ritu Sanctorum Catalogo adſcripſit.

In 3. Noct. hom. in Evang. Sint lumbi.

28. B. JACOBI C. P.

Omnia de com. Conf. non Pont. cum Evang. Sint lumbi.

DECEMBER.

3. S. FRANC. XAVERII C. P.

Omnia ut in Breviario.

6. S. NICOLAI EP. CONF. P.

Omnia ut in Breviario.

14. S. AGNELLI ABB. P.

Oratio.

DEus, qui nos per B. Agnellum, ſalutiferæ Crucis vexillo, à Barbarorum incurſibus liberaſti: te humiliter deprecamur, ut ejuſdem præſidio, ab omnibus inviſibilium hoſtium inſidiis eruamur. Per.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

AGnellum Neapolitanæ Urbis Tutelarem Parentes diù ſteriles à Cœlitum Regina impetrarunt; à qua etiam in futuræ manſuetudinis præſagium, hoc nomine puerum appellandum didice-

cerunt. Editus in lucem, atq; à Matre ad Eccleſiam allatus poſt vigeſimum à partu diem, Angelica ſalutatione Beatam Virginem clara voce ſalutavit. Decimum quintum annum agens, relicta paterna domo ad ſpeluncam Urbi proximam ſe contulit, ut Deo liberiùs famularetur: mortuis deindè Parentibus, Xenodochium hereditario patrimonio conſtruxit; & ut erat charitate ferventiſſimus, ſe, ſuaque omnia ægrotorum miniſterio addixit.

Lectio v.

Cum autem ejus ſanctitatis fama prodigiis illuſtrata longiùs diffunderetur, ac plurimi ad eum in dies confluerent, nominis ſui celebritatem exoſus, aſperrimos in montes receſſit: verus divini Agni ſectator; ubi ſolis herbis, & aqua contentus aliquandiù vixit: ſed cœleſti monitu ad priſtinum rediit Xenodochium, & in Cœnobio à S.Gaudioſo Epiſcopo Bithinienſi haud procul extructo, monaſticam vitam duxit: cui etiam per aliquot annos ſanctiſſimè præfuit. Demum fama miraculorum, vitæque innocentia illuſtris poſtquam ad Aras ſacris eſſet operatùs, obdormivit in Domino decimonono Kalendas Januarii, ætatis anno ſexageſimo primo,

mo, Mauritio imperante.

Lectio vi.

SAcrum corpus Fortunatus tunc temporis Neapolitanus Antiſtes, accerſitis finitimis Epiſcopis, in Æde Beatiſſimæ Virginis, Sancti Agnelli nomine poſtea inſignita, ſummo cum honore, maximaque Populi frequentia ſepeliendum curavit. Porrò ob innumera in ſuam Urbem collata beneficia illud præcipuè, quòd ſæpè fuerit cum Crucis vexillo viſus Civitatem obſeſſam ab hoſtibus liberare, ſuperque eam manum protendere, Neapolitani Cives quotannis, die illi ſacro, ejus Eccleſiam ſolemni,ac publica ſupplicatione adeunt, & Agnellum ſuum, ut verè Patriæ Parentem, ac Tutelarem, ſingulari celebritate venerantur.

In 3. Noct. hom. in Evang. Ecce nos *de com. Ab.*

16. PATROC. S. JANUARII E.M.P. princ.

Oratio.

MAjeſtatem tuam Domine, ſupplices exoramus; ut ſicut nos jugitur Beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis patrocinio lætificas, ità ſemper ſupplicatione defendas. Per.

In 1. Noct. lect. fer. curr. In 2. & 3. ut ſup. 19. Septemb. IN

IN REGNO.

JANUARIUS.

16. S. PAULI I. EREM.

Ut in calce hujus libri.

FEBRUARIUS.

4. S. ANDREÆ CORSINI

Epiſc., & Conf. Duplex.

Oratio.

DEus, qui in Eccleſia tua nova ſemper inſtauras exempla virtutum: da populo tuo Beati Andreæ Confeſſoris tui, atque Pontificis, ità ſequi veſtigia, ut aſſequatur, & præmia. Per Dominum, &c.

Si hoc feſtum celebretur in Quadrageſima, Lectiones primi Nocturni ſumuntur ex Communi Confeſſoris Pontificis. Fidelis ſermo, &c.

IN II. NOCTURNO.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

ANdream Florentiæ ex nobili Corſinorum familia natum, parentes precibus à Deo impetrarunt, & Beatæ Virgini ſpoponderunt. Qualis autem futurus eſſet, divino præſagio antea quàm naſceretur, oſtenſum eſt; nam mater gravida ſibi viſa eſt per quietem lupum ediidiſſe, qui ad Carmelitarum

ædem pergens in ipſo templi veſtibulo ſtatim in agnum converſus eſt. Adoleſcens piè, & ingenuè educatus, cum ſenſim ad vitia declinaret, ſepè à matre increpatus fuit. Ubi autem cognovit ſe parentum voto Deiparæ Virgini dicatum fuiſſe, Dei amore ſuccenſus, deque viſu matris admonitus, Carmelitarum inſtitutum amplexus eſt, in quo variis tentationibus à Demone vexatus, nunquam tamen potuit à Religionis propoſito dimoveri, Mox Lutetiam miſſus, emenſo ſtudiorum curriculo, & laureà donatus, in patriam revocatur, ſuique Ordinis regimini in Etruria præficitur.

Lectio v.

INtereà Feſulana Eccleſia ſuo viduata Paſtore, eum ſibi Epiſcopum elegit, quo munere ſe indignum æſtimans, diù latuit ignotus, donec pueri voce mirabiliter loquentis proditus, & extra urbem inventus, ne divinæ contradiceret voluntati. Epiſcopatum ſuſcepit, Ea dignitate auctus, humilitati, quam ſemper coluerat, impenſius incubuit; & paſtorali ſolicitudini miſericordiam in pauperes, liberalitatem, orationis aſſiduitatem, vigilias, aliaſq; virtutes adjunxit, & ſpiritu etiam prophetico clarus fuit, adeò ut ejus ſanctitas ab omnibus celebraretur. *Le-*

HIS permotus Urbanus Quintus ad ſedandas Bononiæ turbas Andream legatum miſit, quo in munere multa perpeſſus, civium odia, quæ ad internecionem exarſerant, ſumma prudentia reſtrinxit; tùm reſtituta tranquillitate ad propria reverſus eſt. Nec multò poſt aſſiduis laboribus, & voluntaria carnis maceratione confectus, obitus die à Beata Virgine ſibi prædicto ad cœleſtia regna migravit anno Domini milleſimo tercenteſimo ſeptuageſimo tertio ætatis ſuæ ſeptuageſimo primo. Quem Urbanus Octavus multis magniſq; miraculis clarum Sanctorum numero adſcripſit. Ejus corpus Florentiæ in Eccleſia ſui Ordinis quieſcit, & maxima civium veneratione colitur, quibus non ſemel in præſenti diſcrimine præſidio fuit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo peregrè proficiſcens *de Communi Confeſſoris Pontificis.*

8. S. JOAN. DE MATHA.

Confeſſoris. Duplex.

Oratio.

DEus, qui per Sanctum Joannem de Matha Ordinem Sanctiſſimæ Trinitatis ad redimendum de poteſtate Saracenorum captivos cælitùs inſtituere

dignatus es: præſta quæſumus: ut ejus ſuffragantibus meritis, à captivitate corporis & animæ, te adjuvante, liberemur. Per Dominum, &c.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente. Si venerit in Quadrageſima, Lectiones Beatus vir, &c. de Communi Confeſſoris non Pontificis,

IN II. NOCTURNO.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

IOannes de Matha, Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis redemptionis captivorum Inſtitutor, Falcone in Provincia natus eſt, parentibus pietate, & nobilitate conſpicuis, Studiorum cauſa Aquas Sextias, mox Pariſios profectus, confectoque Theologiæ curriculo, Magiſterii lauream adeptus doctrinæ, & virtutum ſplendore enituit. Quibus motus Pariſienſis Antiſtes ad ſacrum Presbyteratus Ordinem præ humilitate reluctantem promovit, eo conſilio, ut in ea civitate commorans, ſapientia, & moribus ſtudioſæ juventuti prælucerer. Cùm autem in ſacello ejuſdem Epiſcopi, ipſo cum aliis adſtante, primum Deo ſacrum offerret, cœleſti favore meruit recreari. Nam Angelus candida, & fulgenti veſte indutus,

tus, cui in pectore Crux rubei, & cærulei coloris aſſuta erat, brachiis cancellatis, & ſuper duos captivos ad latera poſitos, Chriſtianum unum, alterum Maurum, extenſis apparuit. Qua viſione in extaſim raptus, intellexit protinùs vir Dei, ſe ad redimendum ab infidelibus captivos deſtinari.

Lectio v.

QUO verò maturiùs in re tanti momenti procederet, in ſolitudinem receſſit, ibique divino nutu factum eſt, ut Felicem Valeſium in ipſa eremo jam multis annis degentem repererit, cum quo inita ſocietate, ſe per triennium oratione, & contemplatione, omniumque virtutum ſtudio exercuit. Contigit autem, ut dum ſecum de rebus divinis propè fontem colloquerentur, cervus ad eos acceſſerit, crucem inter cornua gerens, rubei, & cærulei coloris. Cùmque Felix ob rei novitatem miraretur, narravit ei Joannes viſionem in prima Miſſa habitam: & exinde ferventiùs orationi incumbentes, ter in ſomnis admoniti, Romam proficiſci decreverunt, ut à Summo pontifice novi Ordinis pro redimendis captivis inſtitutionem impetrarent. Electus fuerat eo tempore Innocentius tertius, qui illis benignè accep-

tis,dum ſecum de re propoſita deliberat, in feſto Sanctæ Agnetis ſecundò, Laterani inter Miſſarum ſolemnia, ad ſacræ Hoſtiæ elevationem, Angelus ei candida veſte, Cruce bicolori ſpecie redimentis captivos apparuit. Quo viſo Pontifex inſtitutum approbavit, & novum Ordinem Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum vocari juſſit, ejuſque Profeſſoribus albas veſtes, cum cruce rubei, & cærulei coloris præbuit

Lectio vi.

SIC ſtabilito Ordine, Sancti Fundatores in Galliam redierunt; primoque cœnobio Cervi frigidi in Diœceſi Meldenſi conſtructo, ad ejus regimen Felix remanſit, & Joannes Romam cum aliquot ſociis reverſus eſt, ubi Innocentius domum, Eccleſiam, & Hoſpitale Sancti Thomæ de Formis in Monte Cœlio eis donavit, cum multis redditibus, & poſſeſſionibus. Datis quoque literis ad Miramamolinum Regem Marrochij, opus redemptionis felici auſpicio inchoatum fuit. Tum ad Hiſpanias, ſub jugo Saracenorum magna ex parte oppreſſas, Joannes profectus eſt, Regumque, Principum, atque aliorum Fidelium animos ad captivorum, & pauperum commiſerationem commovit. Monaſteria ædifica-

ca-

cavit, Hoſpitalia erexit, magnoque lucro animarum plures captivos redemit. Romam tandem reverſus, ſanctiſque operibus incumbens, aſſiduis laboribus attritus, & morbo confectus, ardentiſſimo Dei, & proximi amore exæſtuans, ad extremum devènit, Quare Fratribus convocatis, eiſque àd opus redemptionis cœlitùs præmonſtratum efficaciter exhortatis, obdormivit in Domino, ſexto decimo Kalendas Januarii, anno ſalutis milleſimo ducenteſimo decimo tertio, ejuſque corpus in ipſa Eccleſia Sancti Thomæ de Formis condigno honore tumulatum fuit.

In tertio Nocturno, Homilia, in Evangelium Sint lumbi, &c. *ut in Communi Confeſſoris non Pontificis.*

11. DESPONSATIONIS B.M.V.

Omnia ut in Breviarii calce.

MARTIUS.

8. JOANNIS DE DEO

Confeſſoris. Duplex.

Oratio.

DEus, qui Beatum Joannem tuo amore ſuccenſum inter flammas innoxium incedere feciſti, & per eum Eccleſiam tuam nova prole fœcundaſti: præſta ipſius ſuffragantibus meritis, ut igne charitatis tuæ vitia noſtra curentur, &

remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno Lectiones de Libro Eccleſiaſt. Beatus vir, &c.

IN II. NOCTURNO.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

JOannes de Deo, catholicis, piiſque parentibus in Oppido Montis Majoris junioris Regni Luſitaniæ natus, quàm ſublimiter in ſortem Domini fuerit electus inſuetus ſplendor ſuper ejus domo refulgens, ſonituſque æris campani ſua ſponte emiſſus ab ipſo ejus nativitatis tempore non obſcurè pronunciarunt. A laxiori vivendi ratione, Divina operante virtute revocatus, magnæ ſanctitatis exhibere ſpecimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei, ſic ad meliora ſe excitatum ſenſit, ut jam ab ipſo ſanctioris vitæ rudimento conſumatum aliquid, perfectumque viſus ſit attigiſſe. Bonis omnibus in pauperes carceribus incluſos erogatis, admirabilis pænitentiæ, ſuique ipſius contemptus cuncto populo ſpectaculum factus, pleriſque, ceu demens, graviter afflictus in carcerem amentibus deſtinatum conjicitur. At Joannes cœleſti charitate magis incenſus, gemino, atque amplo valetudi-

dinario ex piorum eleemoſynis in Civitate Granatenſi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Eccleſiam nova prole fœcundavit Fratrum Hoſpitalitatis, infirmis præclaro animarum, corporumque profectu inſervientium, & longè, latèque per Orbem diffuſorum.

Lectio v.

PAuperibus ægrotis, quos propriis quandoque humeris domum deferebat, nulla re ad animæ, corporiſque ſalutem proficua deerat. Effuſa quoque extra noſocomium charitate indigentibus mulieribus viduis, & præcipuè virginibus periclitantibus clam alimenta ſubminiſtrabat, curamque indefeſſam adhibebat, ut carnis concupiſcentiam à proximis hujuſmodi vitio inquinatis exterminaret. Cùm autem maximum in Regio Granatenſi valetudinario excitatum fuiſſet incendium, Joannes impavidus proſilijt in ignem, hùc, illùc diſcurrens, quouſque tùm infirmos humeris exportatos, tùm lectulos è feneſtris proiectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammas, jam in immenſum ſuccreſcentes, verſatus, exindè divinitùs incolumis, univerſis Civibus admirantibus, exivit, in ſchola charitatis edocens, ſegniorem in eum

fuiſſe

ſuiſſe ignem, qui foris uſſerat, quàm qui intus accenderat.

Lectio vi.

Multiplici aſperitatum genere, demiſſiſſima obedientia, extrema paupertate orandi ſtudio, rerum divinarum contemplatione, ac in Beatam Virginem pietate mirificè excelluit, & lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Eccleſiæ Sacramentis ritè, ſanctèque refectus, viribus licèt deſtitutus, propriis indutus veſtibus è lectulo ſurgens, ac provolutus in genua, manu, & corde Chriſtum Dominum è cruce pendentem perſtringens, octavo idus Martii anno milleſimoquingenteſimo quinquageſimo obiit in oſculo Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimiſit, & in eadem corporis conſtitutione ſex circiter horas, quouſque indè dimotus fuiſſet, tota Civitate inſpectante, mirabiliter permanſit, odorem mirè flagrantem diffundens, quem antè, & poſt obitum plurimis miraculis clarum, Alexander Octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii ſecundùm Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: Acceſſerunt ad Jeſum Phariſæi, & interrogavit unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magiſter, quod eſt mandatum magnum in Lege. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chryſoſtomi.

Homil. 72. In Matth.

SAdducæis confuſis, Phariſæi rursùs aggrediuntur, cumque quieſcere oporteret, decertare voluerunt, & Legis peritiam profitentem præmittunt, non diſcere, ſed tentare cupientes: ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in Lege ſit. Nam cùm primnm illud ſit: Diliges Dominum Deum tuum, putantes cauſas ſibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum ſe faciebat: hoc modo interrogant. Quid igitur Chriſtus? Ut oſtendat idcircò ad hæc eos deveniſſe, quia nulla in eis eſſet charitas, ſed invidiæ livore tabeſcerent: Diliges inquit, Dominum Deum tuum: hoc primùm, & magnum mandatum eſt, Secundum autem ſimile huic. Diliges proximum tuum ſicut te ipſum.

Le-

Lectio viii.

QUamobrem ſimile eſt huic? Quoniam hoc illud inducit, & ab illo rursùs munitur. Quicumque enim malè agit, odio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursùs; Dixit inſipiens in corde ſuo, non eſt Deus. Deindè ſequitur. Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis. Et iterum: Radix omnium malorum avaritia eſt, quam quidam appetentes, erraverunt à fide; Et qui diligit me, mandata mea ſervabit, quorum caput, & radix eſt: Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum ſicut te ipſum.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum eſt (nam ſi diligis me, ò Petre, inquit, paſce oves meas;) Si etiam dilectio proximi facit, ut mandata cuſtodias, meritò, ait, in his totam Legem, & Prophetas pendere. Et quemadmodum in ſuperioribus, cùm de reſurrectione interrogaretur, plus docuit, quàm tentãtes petebãt: Sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, ſecundum etiam non valdè quàm primum inferius, ſpontè attulit, ſecundum enim eſt primo ſimile. Ita occultè inſinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur. 24.S.

24. S. GABRIELIS ARCHANGELI.

Omnia, ut in calce Breviarii,

APRILIS.

1. IMPRESSIONIS STIGMATUM S. CATHERINÆ SENENSIS O. N.

Omnia ut in calce hujus libri.

20. S. AGNETIS DE MONTE PO-LITIANO VIR. ORD. PRÆD.

Ad Matutinum in ſine tertiæ, lectionis addatur,

Denique ipſam Virginem Agnetem miraculis claram Benedictus Decimus tertius ordinis Prædicatorum Sanctarum Virginum numero adſcripſit.

Per octavam. Prima Die.

BEata Agnes adhuc infantula, ſæpe ſe, luſibus puerilibus neglectis, abdebat, ut ſe Jeſu Chriſto, quem jam, tum Sponſum ſibi delegerat, ex animo commendaret. Quo tempore, cum aliquando è ſuo Pago Montem Politianum petens, ad collem in Urbis pomærio ſitum veniſſet, ubi tunc infames quædam feminæ turpi quæſtu vitam traducebant, tetri quidam, ſordidique corui quamplurimi devolantes, Chriſti Sponſam roſtro, & unguibus ferire nitebantur: nimirum impuri Dœmones jam

tùm

tùm præſentire videbantur ; quantum eſſet Agnes ipſorum conatibus adverſatura. Nonum verò annum agens, cum à parentibus multis præcibus impetraſſet, ut in eadem urbe in Sacro Virginum Cænobio, cuià Sacro nomen erat, ſuo ſe Sponſo penitus traderet, tanta cæpit alacritàte tempus omne in præcationibus piis, Sacris lectionibus, aliisquè religioſis exercitationibus ponere, ut quantum poſſet etiam corporis neceſſitati ſubtraheret.

Secunda Die.

MOdeſtiam obedientiam humilitatem Agnes ſemper coluit; mentis verò integritatem, corporiſque pudicitiam ſic adamavit, ut ad tantum theſaurum faciliusconſervandum, tenellum adhuc corpuſculum, vigiliis, ac jejuniis exerceret. Quarè tantis illam virtutibus, ea præſertim ætate, præditam, non modo cæteræ virgines, & æquales obſervabant, ſed Magiſtra etiam ipſa unicò diligebat. Cum ad annum quartumdecimum perveniſſet, ita jam cum Deo erat animo ardentiſſimis charitatis vinculis juncta, ut ſepè inter præcandum nullis adminiculis nixa, cubito à terra tolleretur. Et ne lucerna ardens ſub modio lateret, ſed ſuper candela-

brum

brũ poneretur Agnes Dei nutu ad inſtituendum novum Sacrarum Virginum Cœnobium in Oppido vulgò Proceno cum ſua Magiſtra delecta eſt.

Tertia Die.

NOvo Cænobio inſtituto Agnes ob eximiam vitæ Sanctitatem, ſenilemque prudentiam, & ſi annum quintumdecimum nedum exceſſerat, ſummi Pontificis juſſu invita præfigitur. Multò tamen ipſa cæpit ardentiùs pietatis, atque virtutum omnium ſtudia colere. Per annos quindecim, quos hic vixit, quotidiè jejunavit, ſolo pane, & aqua ſatis contenta. A Deo ſepe præcabatur ut vellet ætatis ſuæ imbecillitatem in regendo Monaſterio divina virtute firmare: Et ab oratione, ac divinarum rerum contemplatione, non niſi cum magno animi dolore evocabatur: Sæpe autem obſervatum eſt ejus Pallium cum ab oratione ſurgeret, rore quodam candido reſperſum, cujus guttæ ſingulæ Crucis effigiem referebant. Quin eodem manna, tum Templi Ara maxima, tum totum pavimentum contectum repertum eſt eo die, quo Epiſcopus, præſente univerſo clero; & Populo, Chriſti Sponſam conſecravit.

Digitized by Google

Quarta Die.

BEatæ Agnetis præcibus, ac meritis dum adhuc viveret, ab obſeſſis corporibus fugati dœmones, oleum, panis, pecunia multiplicata, aqua in vinum converſa, carnes in piſces commutatæ ægri ſanitati, extinctus puer in vitam revocatus, fuere. Spiritu etiam prophetico multa prædixit, & occulta cordis arcana cognovit. Annos jam nata triginta, & amplius ſuorum civium rogatu cæleſti viſione, atque Angeli, Dei juſſu, monentis, ad Montem Politianum revocata, alterum Sacrarum Virginum Cænobium, ac Templum Dei Genitrici dicatum eo ipſo colle, ubi meretrices antea fuerant, magna omnium gratulatione fundavit; ibique non multo poſt è novi Cænobii ſororibus uni viſum, poſt effuſas ad Deum præces, ſigno crucis in ejus oculis expreſſo reſtituit.

In Die Octava.

CUM in graviſſimum morbum incidiſſet Agnes, ad Balnea Clanciani propinqui Oppidi deducta, vix aquas illas eſt ingreſſa, cum cæleſti quodam rore concreto, & inſtar nivis candido fuere contectæ, cujus particulæ ſingulæ crucis figuram exprimèbant: ac nova

quo

quoque tunc aquæ vena ſcaturiens, morbos omnes cùrare cœpit. Verum ipſa, quæ jam ad Cæleſtes nuptias à Sponſo evocabatur; ad Cænobium reverſa, ingraveſcente morbo, ſorores deplorantes tantæ Matris jacturam conſolata, cum eas ad concordiam, & Votorum obſervantiam eſſet hortata, & oculis in Cœlum ſublatis, Spiritum Domino commendaſſet, vitam hanc miſeram,& caducam cum beata illa, & æterna commutavit. Cujus corpus miram odoris ſuavitatem efflans, ad ſe viſendum omnes invitavit; ac ſummis manibus, & pedibus prætioſum liquorem emittens, veſtes etiam ipſas madefecit, & uſque in præſentem diem multis, & magnis miraculis illuſtratur.

Evangel. Gran: Sinapis.

M A J U S.

12. IN FESTO B. JOANNÆ LUSITANÆ VIRG. ORD.PRÆD.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui inter regales delicias, & mundi illecebras, Beatam Joannam Virginem tuam virtute conſtantiæ roboraſti, quæſumus, ut ejus interceſſione Fideles tui terrena deſpiciant, & ad cœ-

leſtia ſemper aſpirent. Per Dominum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOanna Alphonſi Quinti Luſitaniæ Regis filia, tanta Divini amoris flamma præventa fuit, ut ab ipſa pueritia rerum caducarum pertæſa, ſolo cœleſtis Patriæ deſiderio flagraret. Erga Dominicæ Paſſionis myſterium mirificè affecta, vix aliquid de illo loqui, vel audire ſine lacrymis poterat, cumque in ejuſdem meditatione ferè ſemper defixa videretur, maioris tamen hebdomadæ dies, omneſque ſextas ferias ſolo pane, & aqua contenta, in orationibus, & vigiliis devotiſſimè tranſigebat; mira fuit in pauperes pietate, & liberalitate, bis in die per Fideles adminiſtros de illis diligentiſſimè inquirens. Adoleſcentiam ingreſſa, ut in Dei laudibus, & charitatis officiis magis ſe redderet expeditam, carnem ſuam continua fermè abſtinentia, & cruentis flagellationibus affligere cœpit. Nonniſi duro lectulo ad brevem ſomnum utebatur, ac pretioſis veſtibus aſperum tegens cilicium, laneam etiam, & rubem interulam nequidem in ferventioribus caloribus deponere conſuevit. Hanc inſolitam adeò in Regia Virgine vivendi rationem non modo Joanna prudenti diſ-

diſſimulatione celare conabatur, ut ſecurius retineret, ſed etiam Deus ipſe, aucto in dies inſignis formæ decore comprobare viſus eſt.

Lectio v.

A Præcipuis Europæ Principibus expetita, terrenas nuptias conſtantiſſimè reſpuit: fruſtra illam urgentibus Alphonſo Patre, & Joanne Fratre, quorum moleſtam nimis importunitatem accepta divinitus, ut fertur, futuri ſponſi morte feliciter ſuperavit. Carnis igitur, & ſanguinis victrix in Aveyrenſe Monaſterium Ordinis Sancti Dominici ſe recepit, ubi relictis omnibus ad pedes Prioriſſæ provoluta, religioſum habitum ſuppliciter petiit. Voti compos effecta, quibus ante virtutibus inter aulæ blandientis illecebras adeò floruerat, multò magis in cœnobio eminere viſa fuit, eo progreſſu, ut in ipſo tyrocinio provectioribus eſſet exemplo. Regularis Inſtituti obſervantiſſima, nè à vilioribus quidem Sororum exercitiis abſtinebat, tam perfecta obedientia, & humilitate, ut Regii ſanguinis prorſus oblita videretur. Licet autem ſuperiorum conſilio ſolemnem Profeſſionem invita diſtulerit; adverſa plerumque valetudine, ac obnitentibus una cum Fratre, Regni

totiùs ordinibus, ab incepto nihilominus dimoveri nunquam potuit.

Lectio vi.

QUod orationi ſupererat tempus, aliis pietatis impendebat officiis: & animarum zelo flagrans, non modo Sorores omnes verbo, & exemplo ad perfectionem accendere ſatagebat, ſed exteris quoque prodeſſe non deſtitit, aſſiduas ad Deum preces, ac voluntarios offerens corporis cruciatus, pro peccatorum converſione. Africanorum captivorum plurimos, adhibitis Verbi Dei Miniſtris, Eccleſiæ aggregavit, quorum ipſa non paucos imbuit Chriſtianæ Fidei præceptis. Vitæ denique aſperitate, corporiſque afflictationibus confecta, diuturnum ac moleſtiſſimum morbum in contemplatione Dominicæ Paſſionis invicta patientià tolerans, ſuſceptis devotiſſimè Sacramentis innocentem animam Deo reddidit, quarto Idus Maii anno ſalutis milleſimo quadringēteſimo nonageſimo, ætatis verò ſuæ trigeſimo nono. Ejus ſanctitatis opinio longè, lateque diffuſa, miraculorum etiam fama ſtatim poſt obitum clareſcere cœpit. Tandem Innocentius Duodecimus, ut in toto Portugalliæ Regno, ac univerſo Prædicatorum Ordine poſſit de Beata Joan-

Joanna, anniverſaria ejus dormitionis die Officium recitari, ac Miſſa celebrari de Communi Virginum indulſit.

M A J U S.

15. IN CONVERSIONE S. AUGUSTINI EPISCOPI, ET CONFESSORIS, AC DOCTORIS ECCLESIÆ.

Duplex.

AD VESPERAS,

ſuper Pſalmos Antiph.

LÆtare Mater noſtra Jeruſalem, quia Rex tuus diſpenſatorem Strenuum, & civem Fideliſſimum de ſervitute Babylonis tibi redemit Auguſtinum.

Capitulum. Dilectus.

℟. *vi.* Volebat.

Hymnus.

MAgne Pater Auguſtine
Preces noſtras ſuſcipe,
Et per eas Conditori
Nos placere ſatage:
Atque rege gregem tuum
Summum decus Præſulum.

Amatorem paupertatis
Te collaudant pauperes,
Aſſertorem veritatis
Amant veri Judices:
Frangis nobis favos mellis
De ſcripturis diſſerens.

Quæ obſcura prius erant
Nobis plana faciens
Tu de verbis Salvatoris
Dulcem panem conficis,
Et propinas potum vitæ
De pſalmorum nectare.
Tu de Vita Clericorum
Sanctam ſcribis regulam
Quam qui amant, & ſequuntur
Vitam tenent regiam:
Atque tuo Sancto ductu
Redeunt ad patriam.
Regi Regum ſalus, vita
Decus, & Imperium:
Trinitati laus, & honor
Sit per omne ſeculum:
Qui concives nos adſcribat
Supernorum civium. Amen.

℣. Ora pro nobis Beate Auguſtine.
℟. Ut digni efficiamur, &c.

Ad Magnificat, Antiphona.

Auguſtini Mater devotiſſima, quem carne prius pepererat Mundo, charitatis viſceribus poſtmodum multo ſemine lacrymarum genuit Chriſto.

Oratio.

DEus, qui ineffabili Providentia Beatum Auguſtinum ab errorum tenebris ad lucem Evangelicæ veritatis adduxiſti, da nobis quæſumus, ut qui ejus

Google

ejus hodie Converſionem colimus, ejuſdem ad te precibus, actus noſtros in melius reformemus. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Magnus Dominus, & Laudabilis valde.* Qui de tenebris Gentium lumen Eccleſiæ ſuæ vocavit Auguſtinum.

Hymnus. Magne Pater.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona. Aperuit Auguſtinus codicem Apoſtolicum, & conjectis oculis ad primum capitulum legit, induimini Dominum Jeſum Chriſtum: & ſtatim quaſi infuſa luce ſecuritatis, ab eo omnes dubietatis tenebræ diffugerunt.

Pſalmus. Beatus vir. *Cum cæteris de Communi Confeſſoris.*

Antiphona. Inſinuavit ergo per litteras Sancto Viro Ambroſio præſens votum ſuum: & ut moneret quid ſibi de libris Sanctis legendum eſſet, quo percipiendæ Chriſtianæ gratiæ aptior fieret, atque paratior.

Antiphona. At ille juſſit Iſaiam Prophetam: quod præ cæteris, Evangelii vocationiſq; Gentium ſit prænunciator apertior.

℣. Amavit.

De Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli ad Romanos. *Cap.* 7.

Lectio i.

SCimus enim, quia lex Spiritualis eſt: ego autem carnalis ſum, venumdatus ſub peccato. Quod enim operor non intelligo : non enim quod volo bonum hoc ago : ſed quod odi malum, illud facio. Si autem quod nolo illud facio : conſentio legi quoniam bona eſt. Scio enim quia non habitat in me, hoc eſt in Carne mea, bonum. Nam velle adjacet mihi : perficere autem bonum non invenio.

℟. *i.* Invenit ſe Auguſtinus longè eſſe à Deo in regione diſſimilitudinis, tanquam audiret vocem Dei de excelſo: Cibus ſum grandium: * Creſce, & manducabis me.

℣. Nec tu me mutabis in te, ſicut cibum Carnis tuæ, ſed tu mutaberis in me. Creſce.

Lectio ii.

COndelector enim legi Dei ſecundùm interiorem hominem; videò autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccati, quæ eſt in membris meis. Infælix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Gratia Dei per Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum.

℟. *ii. Sen-*

℟.*ii.* Senſit igitur, & expertus eſt non eſſe mirum, quod palato non ſano pœna eſt panis, qui ſano eſt ſuavis: * Et oculis ægris odioſa lux, quæ puris eſt amabilis.

℣. Propter iniquitatem corripuiſti hominem, & tabeſcere feciſti, ſicut araneam animam ejus. Et oculis.

Lectio iii. *Cap. 13.

NOX præceſſit, dies autem appropinquavit; Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeſte ambulemus; non in comeſſationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis, non in contentione, & æmulatione: Sed induimini Dominum Jeſum Chriſtum, & carnis curam ne feceritis in deſideriis.

℟.*iii.* Tum verò inviſibilia Dei per ea, quæ facta ſunt intellecta conſpexit, ſed aciem figere non valuit, * Quia non ſecum ferebat, niſi amantem memoriam. Et quaſi olfacta deſiderantem, quæ comedere nondùm poſſet.

℣. Quid autem Sacramenti haberet, Verbum caro factum eſt, nec ſuſpicari poterat. Quia. Gloria Patri. Et quaſi.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Verumtamen primam hujus lectionem non intelligens, totumque

tale

tale arbitrans diſtulit repetendum exercitatior in Dominico eloquio.

Antiph. Inde ubi tempus advenit, quo nomen eum dare oporteret, relicto rure, Mediolanum remeans, baptizatus eſt à Beato Ambroſio: fugitque ab eo ſollicitudo Vitæ præteritæ.

Antiph. Nec ſatiabatur illis diebus dulcedine mirabili, conſiderare altitudinem conſilii Divini, ſuper ſalutem generis humani.

℣. Juſtum deduxit, &c.

Lectio iv.

AUguſtinus dum adhuc Adoleſcens eſſet Carthagine in Manichæorum hæreſim incidit. Poſtea Romam profectus, indè Mediolanum miſſus, ut Rhethoricam doceret, cum ibi frequens Ambroſii Epiſcopi eſſet auditor, ejus opera ad Catholicam fidem seriò animum adjecit. Suſceptum tamen Conſilium morabantur ſeculi blandimenta. Audita poſtmodum vita Antonii Magni, tenere ſe non potuit, quin exclamaret, quid eſt hoc? Surgunt indocti, & Cœlum rapiunt, & Nos cum Doctrinis noſtris ſine corde ecce ubi volutamur in Carne, & ſanguine.

℟. Itaque avidiſſimè legere cæpit, præ cæteris, Apoſtolum Paulum, * Et perierunt

runt illæ quæſtiones, in quibus aliquando, viſus eſt ei adverſari teſtimoniis legis, & Prophetarum Textus ſermonum ejus.

℣. Et apparuit ei una facies eloquiorum caſtorum: & exultare cum tremore didicit. Et perierunt.

Lectio v.

MOX adjectum ædibus hortulum ingreſſus, ſub ficu ſtratus, cum veterem voluptatum memoria animum pertentaret, vocem quaſi de vicina Domo cum cantu dicentem, & crebrò repetentem audivit, Tolle, lege; Tolle, lege. * Quod ille ſibi divinitus dictum interpretans, concitus ſurgens, Sacrarum litterarum Codicem in proximo aperuit, ac in ea Apoſtoli Verba incidit, Induimini Dominum Jeſum Chriſtum; & carnis curam ne feceritis in deſideriis.

℟. Miſit ergo Dominus in mentem ejus, viſumque eſt bonum in conſpectu ejus pergere ad Simplicianum, qui ei bonus apparebat. Servus Dei. * Et lucebat in eo Gratia Divina.

℣. Audierat enim, quod à juventute ſua devotiſſimè Deo viveret; & verè ſic erat. Et lucebat.

Le-

Lectio vi.

TUnc verò quaſi iuſuſa ejus cordi ſecuritatis luce,omnis ab eo dubitationis tenebræ diffugerunt; totuſque ad Deum ex intimis præcordiis converſus, ſpem omnem, quam habebat in ſeculo dereliquit. Abdicato itaque docendi munere, una cum Matre, & nonnullis Amicis Rus concedens, cum ibi per aliquot menſes ardentius ſacris lectionibus, meditationibus,& precibus incubuiſſet, advenientibus Paſchalibus diebus, Mediolanum reverſus Baptizatus eſt à Beato Ambroſio Matre Monica ſibi adhærente, ac de illius converſione mirabiliter exultante.

℟. Volebat enim conferenti æſtus ſuos, ut proferret quis eſſet aptus modus vivendi ſic affecto, ut ipſe erat, ad ambulandum in via Dei: * In qua alius ſic, al us ſic ibat.

℣. Diſplicebat ei quidquid agebat in ſeculo præ dulcedine Dei, & decore Domus ejus, quam dilexit. In qua. Gloria. In qua.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Flebat autem uberrime in hymmis,& canticis, ſuave ſonantis Eccleſiæ vocibus vehementer affectus.

Antiph. Voces igitur illæ influebant auri-

auribus ejus, & eliquabatur veritas in Cor ejus, & fluebant lacrymæ, & benè illi erat cum eis.

Antiph. Adjunctus inde Nebridio, & Evodio, remeabat ad Africam, quærens, quis eos ad bene vivendum locus haberet utilior: Sed cum eſſet apud Oſtia Tyberina, pia Mater ejus defuncta eſt.

℣. Juſtus ut palma.

Lectio S. Evangelii ſecundùm Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo tempore: Erant appropinquantes ad Jeſum publicani, & peccatores, ut audirent illum. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 34. in Evangel.

COnſiderandum nobis eſt, Fratres cariſſimi mei, cur Dominus plus de converſis peccatoribus, quam de ſtantibus Juſtis in Cœlo gaudium eſſe fateatur. Unde hoc? Niſi quòd ipſi per quotidianum viſionis experimentum novimus, quia plerumque ii, qui nullis ſe oppreſſos peccatorum molibus ſciunt, ſtant quidem in via Juſtitiæ, nulla illicita perpetrant, ſed tamen ad Cæleſtem Patriam anxiè non anhelant: tantoque ſibi in rebus licitis uſum præbent, quanto ſe perpetraſſe nulla illicita meminerunt: & plerumque pigri remanent ad

exer-

Digitized by Google

exercenda bona præcipua: quia valde ſibi ſecuri ſunt,quod nulla commiſerunt mala graviora.

℟. Vulneraverat charitas Chriſti cor ejus,& geſtabat verba ejus in viſceribus; quaſi ſagittas acutas: * Et exempla ſervorum Dei,quos de mortuis vivos fecerat, tamquam carbones vaſtatores.

℣. Aſcendenti à convalle plorationis, & cantanti canticum graduum,dederat ſagittas acutas. Et exempla.

Lectio viii.

AT contra nonnunquam ii, qui ſe aliqua illicita egiſſe meminerunt ex ipſo ſuo dolore compuncti inardeſcunt in amorem Dei,ſeſeque in magnis virtutibus exercent, & cuncta difficilia Sancti certaminis appetunt: omnia mundi derelinquunt, honores fugiunt, acceptis contumeliis lætantur, flagrant deſiderio,ad cœleſtem Patriam anhelant. Et quia ſe erraſſe à Deo conſiderant, damna præcedentia lucris ſequentibus recompenſant.

℟. Accepta baptiſmi gratia,poſitus apud Oſtia Tyberina cum matre ſua; colloquebantur ſoli valde dulciter, & inhiabant ore cordis pariter in ſuperna fluenta fontis vitæ: * Vileſcebatque mundus iſte, inter verba, cum delectationibus ſuis. ℣.Tunc

℣. Tunc ait illa Filio: Nulla re jam delector in hac vita, cum te, contempta felicitate terrena, videam ſervum Dei. Vileſcebatque. Gloria Patri. Vileſcebatque.

Lectio ix.

MAlus ergo de peccatore converſo, quam de ſtante juſto gaudium fit in Cœlo; quia, & lux in prælio plus eum militem diligit, qui poſt fugam reverſus, hoſtem fortiter premit, quam illum, qui nunquam terga præbuit, & nunquam aliquid fortiter geſſit. Sic agricola illam amplius Terram amat, quæ poſt ſpinas uberes fruges profert, quam eam, quæ nunquam fertilem meſſem produxit.

℟. Gaudeamus omnes in Domino diem Feſtum celebrantes ſub honore Beati Auguſtini:* De cujus Converſione gaudent Angeli, & collaudant Filium Dei. ℣. Tenuiſti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxiſti me, & cum gloria ſuſcepiſti me. De cujus. Gloria Patri. De cujus.

AD LAUDES.

Antiph. Lætentur omnes, qui ſperant in te Domine memoriam recolentes, quàm exultantis Paſtoris humeris reportetur ovis, quæ erraverat.

An-

Digitized by Google

Antiph. Lacrymas excutit gaudium ſolemnitatis Domus tuæ, cum legitur in Domo tûæ de minore Filio, quòd mortuus erat, & revixit, perierat,& inventus eſt.

Antiph. Pater enim miſericors plus gaudet de uno Pœnitente, quam de nonaginta novem juſtis, quibus non eſt opus pænitentia.

Antip. Miſiſti Domine manum tuam ex alto, & de profunda caligine Auguſtini Animam eruiſti, cum pro eo fleret ad te Mater ejus fidelis tua.

Antiph. Exaudiſti eam, nec deſpexiſti lacrymas ejus, quæ profluentes rigabant Terram in conſpectu tuo in omni loco orationis ejus.

Capitulum. Dilectus,

Hymnus.

COEli cives applaudite,
Et vos fratres concinite:
Patris noſtri ſolemnia
Solis reduxit orbita.
Quod lingua foris perſonat,
Intus affectus ſentiat:
Nec imitari pigeat,
Qnod laudare mens approbat.
Hunc poſt mundi curricula
Cœpi ſuſcepit curia,
Quem cum ſuis fidelibus.

Jam

Jam coronavit Dominus.
Conemur totis viribus
Jungamus preces precibus.
Ut Auguſtini meritis,
Cœli fruamur gaudiis.
Præſta Pater piiſſime, &c.
Temp.Paſch. Quæſumus, &c.
Temp.Aſcenſ. Tu eſto, &c.
℣. Juſtus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Accepta Baptiſmi gratia, poſitus Auguſtinus apud Oſtia Tyberina cum Matre ſua colloquebantur ſoli valdè dulciter, & inhiabant ore cordis pariter in ſuperna fluenta fontis vitæ, vileſcebatque Mundus iſte inter verba,cum delectationibus ſuis.

Ad Horas diei Antiph. Laudum Capit., & verſus de Communi. Ad Veſperas ſuper Pſal. Antiph. Lætentur. *Cap. Hymn. Verſ.ut in primis Veſperis.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Lætare. *Ut in primis Veſp.*

Paſchali Tempore ad utraſque Veſp., & ad omnes horas diei fiant omnia ſicut prænotatum eſt; niſi quod Antiph. Reſponſ.& Verſus dicuntur cum Alleluja.

Ad Matut.Invitat., & Hymn.ut ſupra. In Nocturno tres primæ Antiph.cum ſuis Pſalm., & tribus lectionibus prima ex

*Apoſtolo quæ ſignata eſt cum * pro ſecunda, & tertia legantur tres Lectiones ſecundi Nocturni, facta diviſione ubi ponitur aſteriſcus * cum tribus primis reſponſoriis.*

Miſſa ſicut in die excepta prima Oratione, & Evangelio, quod deſumetur ex Dominica prima poſt Octavā Trinitatis.

Tempore Paſch. poſt Epiſt. primum Alleluja. ℣. Juſtus Germinabit, &c. *Secundum* Alleluja. ℣. Angelus Domini deſcendit de Cœlo, & accedens revoluit lapidem, & ſedebat ſuper eum.

Tempore Aſcenſionis Secundum Alleluja Aſcendes Chriſtus in altum captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus.

20. B. COLUMBÆ Virg. Ord. Præd.

Duplex. *Oratio.*

DEus, qui Beatam Columbam Virginem tuam puritate, & innocentia candidam ſupernis fulgoribus illuſtrare dignatus es: concede quæſumus, ut ejus interceſſione puris tibi mentibus ſervientes in terris, ſplendore gloriæ tuæ perfrui mereamur in cœlis. Per.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

COlumba Reate in Umbria honeſtis orta parentibus, à Columba, quæ ſuper caput ejus, dum baptizaretur, ap-

pa-

paruit, nomen accepit. In ipſis cunis reliquæ vitæ ſuæ feliciter præludens, inter alia, quæ futuræ Sanctitatis indicia præbuit, ſingulis ſextis feriis maternum lac nonniſi ſemel ſugebat. Creſcente dein ætate, virtutes quoque creverunt, & opera. Pietati, ac orationibus addicta, Virginitatem ſuam adhuc decemnis Virginum Sponſo conſecravit. Nuptias ſibi à parentibus oblatas intrepidè recuſans, eorum moleſtias patienter ſuſtinuit: Dæmones etiam, qui obſcænis ſpeciebus objectis, illam à propoſito retrahere conabantur, impavidè profligavit. Denique poſt multa ſuperata certamina, habitum tertii Ordinis S. Patris Dominici, quem diù expetierat, ſumma cum exultatione ſuſcepit.

Lectio v.

SAcro Religionis habitu induta, & Cœleſti rore perfuſa, unius Chriſti amoribus vacare ſtuduit. Ex Patria Peruſium veniens, Monaſterium ſub invocatione Sanctæ Catharinæ Senenſis ad erudiendas Nobiles puellas fundavit. Hìc Dilecto ſuo ſe arctiùs illigare cupiens, aſperum cilicium, circulos ferreos, atque catenas corpori aſtrinxit. Super nudam humum, aut tabulas, ac interdum ſpinas, etiam dum febribus

ureretur, modicum ſomnum carpebat. Flagro ferreo ter ſingulis noctibus corpuſculum cruentabat. Loca ſacra nudis pedibus, etiam hyberno tempore frequenter inviſebat. Orationi diu, noctuque inſiſtens, paſſionem Domini aſſiduè meditabatur. In pane, & aqua jejunare conſueverat, donec pœnitus abdicato panis uſu, immaturis dumtaxat fructibus, & acerbis uvis, nonniſi parcè veſceretur.

Lectio vi.

DIvinæ contemplationis capta dulcedine, atque in extaſim ſæpius rapta, viſionibus cœleſtibus recreabatur. Singulis diebus animum ſuum Sacra Communione reficiebat, tantaque ſuavitate perfundebatur, ut vel præ gaudio lacrymis inundaret, vel præ nimio amoris æſtu langueret. Virginis hujus probitatem Deus ipſe voluit eſſe Mundo conſpicuam, nunc eam ſtellis supernè fulgentibus indicans, nunc flammeo, ignitoque radio caput ejus exornans. Spiritu prophetico futura multa prædixit, vitæque ſuæ terminum Domino revelante cognovit. Tandem virtutibus, ac meritis plena, die vigeſima Maii, anno ſalutis milleſimo quingenteſimo primò, ætatis verò ſuæ ineunte tri-

trigeſimo quarto Peruſii migravit ad Dominum. Pluribus in vita, & poſt mortem claruiſſe miraculis perhibetur. Ejus cultum approbavit Urbanus Papa Octavus: ut autem Feſtum ejus cum Officio, & Miſſa tam in univerſo Prædicatorum Ordine, quàm in Civitatibus Peruſina, & Reatina à toto illarum Clero poſſet celebrari, Benedictus Decimustertius benignè conceſſit.

22., vel 17. S. PASCHALIS CONF.

Vide in calce hujus libri.

JUNIUS.

18. IN FESTO BEATÆ OSANNÆ VIRG. ORD. PRÆD.

Omnia de Comm. Virg. non Mart. præter ea quæ ſequuntur.

Oratio.

EXaudi nos Deus ſalutaris noſter: ut ſicut de Beatæ Oſannæ Virginis tuæ feſtivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

In 1. Nocturno Lectiones de Feria currente.

In 2. Nocturno. Lectio iv.

OSanna Mantuæ nobilibus orta Parentibus, gratiâ ætatem præveniente; adeò à teneris annis cœleſtium virtutũ, divinarumq; rerum ſtudio exarſit, ut adhuc ſeptennis Virginitatem Deo vo-

verit : quàm poſtea ad reliquum vitæ ſuæ tempus , Jejuniis , cilicio , flagellis, aliiſque corporis cruciatibus illibatam cuſtodire ſategit . Annos exinde quatuordecim nata , Dominicanæ Tertii Ordinis Familiæ , quam vocant de Pænitentia , nomen dedit , conſuetam tamen Profeſſionem, quod eidem ſe numquam ſatis parem exiſtimaret,in annum uſque ætatis quinquageſimum , eumdemque vitæ ſuæ ultimum diſtulit , altiorem interea , perfectioremque ſanctitatem ſemper anhelans . In oratione aſſidua erat in qua ſæpe etiam noctes ducere conſuevit . Contemplandis verò Chriſti doloribus præcipuè intenta , ita illis afficiebatur , ut eoſdem in ſe ipſa interdum experiri videretur : mirifica inde quoque ſuavitate adeo perfundebatur , ut ad ſacrum Crucifixi Domini latus , veluti ad perennem conſolationis fontem, confugeret , quoties tribulationibus angeretur .

Lectio v.

TAnto divini ſponſi amore flagrabat, ut non raró poſt ſumptam Euchariſtiam, vel cum de illius Paſſione mentio fieret in extaſim raperetur; ardentiſſima item charitate proximum complexa , non modo Pauperes reficiebat, mæren-

rentes conſolabatur, inviſebat ægrotos, ſed aliena etiam mala in ſe transferri cupiens, id ipſum adeò enixis à Deo precibus efflagitabat, ut identidem voti compos effecta fuerit. Parentibus orbata, cum adminiſtrandæ Domus curam ſuſcepiſſet, domeſticos, & conſanguineos, quibus virtutum omnium, cœleſtiſque converſationis exemplo prælucebat, religioſis moribus imbuit, ſanctiſque monitis in Dei timore erudivit. Ejus autem virtutum fama latius manante, cum ad illam, tam Cives, quàm Exteri confluerent, manſuetudine, humanitate, piiſque colloquiis ad Chriſtianam pietatem & maxime ad ſpem in Deum omnes excitabat, & nihilominus de ſe adeo demiſsè ſentiebat, ut omnium ſe ſceleſtiſſimam exiſtimaret.

Lectio vi.

PRophetiæ dono fuiſſe à Deo inſignitam, conſtans hominum opinio fuit, ac Iſabellæ Mantuæ Principi virilem Prolem diù exoptatam, non modo precibus à Deo impetraſſe, ſed etiam prædixiſſe. Cum per Padum aliquando curſum teneret, fractoque navigio, tàm ipſa, quàm cæteri vectores fluctibus abrepti ad certum exitium jactarentur, divinam opem implorans, & crucifixi

Digitized by Google

imaginem manu tenens, incolumis ut ferunt, una cum Sociis emerſit. Extremo denique oppreſſa morbo, adſtantibus, & collacrymantibus Mantuæ Principibus, animam Deo reddidit quartodecimo Kalendas Julii anno ſalutis milleſimo quingenteſimo quinto. Cujus corpus in Eccleſia S. Dominici honorificè conditum, poſt tres autèm annos incorruptum inventum, in ſublimiori decentiorique ſepulchro collocatum eſt, & miraculorum etiam fama illuſtratum. Quibus permotus Leo X. conceſſit ut Beatæ Oſannæ memoria quotannis in Civitate & Diœceſi Mantuana, Innocentius verò Duodecimus ut in toto Prædicatorum Ordine cum Officio, & Miſſa de communi virginum celebraretur.

JULIUS.

16. BEATI CESLAI Confeſſoris, Ordinis Præd.

Oratio.

DEus, qui Beatum Ceslaum, virgineo morum candore præditum, & ſalutis animarum zelo ſuccenſum, in diverſis nationum populis, operum ſanctitate, & Fidei propagatione mirabilem effeciſti: præſta quæſumus, ut ejus interceſſione ſimus ſemper in fide ſtabi-

les,

les, & ad Te, qui ſolus es æternæ ſalutis auctor ac largitor, miſericordiæ tuæ munere pervenire valeamus. Per Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum &c.

In primo Nocturno Lectiones de Apoſtolo Paulo. Nonnè ſtultam. *Ut in Feſto S. Dominici.*

In 2. Nocturno. Lectio iv.

BEatus Ceslaus, Sancti Hyacinthi germanus frater, è Nobiliſſima Odrovantiorum proſapiâ in Provincia Opolienſi, Diœceſis Uratislavienſis, ortus eſt. Ab ipſo ineuntis ætatis principio plurima futuræ ſanctitatis indicia, & Chriſtianarum virtutum ſpecimina prodidit. Ingenua, quâ pollebat, indoles, eximius morum candor, ac pietas, illum omnibus non minùs amabilem, quàm admirabilem reddiderunt. Humanioribus literis apprime in pueritia excultus, in Italiam, cum jam adoleviſſet, ab Ivone, Epiſcopo Cracovienſi, patruo ſuo, miſſus eſt, ut ibi Theologiæ, & Juriſprudentiæ operam navaret. Poſt emenſum in Italia ſtudiorum curriculum, Cracoviam reverſus, & ab eodem Ivone Canonicus & Cuſtos Sandomiriæ in Eccleſia Sanctæ Mariæ factus, nihil ſecundum Deum prius & antiquius habuit, quàm ut vitam non tan-

tantum a criminibus, ſed etiam à ſuſpicione criminum undequaquè puram, & inculpatam duceret, quo aliis præiret exemplo, omneſque Chriſtianas in ſe exprimeret virtutes, quarum amorem cordibus omnium inſerere ſummopere exoptabat.

Lectio v.

DUm autem omnibus perfecti Canonici officiis jugi ſollicitudine fungeretur, contigit, ut Ivo, Epiſcopus, Romam profecturus, eum ſibi itineris comitem adſciverit. Romam appulſus Ceslaus, fama ſanctimoniæ, & miraculorum viri Dei Dominici, Ordinis Prædicatorum Fundatoris, auditâ, nil cunctatus, impulſu Spiritus Sancti Mundo nuntium remiſit, & ab eodem Sanctiſſimo Patriarcha habitum Religionis ſuſcepit, in qua, tanquàm in fertili agro, viri doctrinæ magnitudine & vitæ ſanctitate præſtantes, nunquam alii ex aliis continenter propagari & proſeminari deſierunt. In Ordinem Prædicatorum cooptatus, ita ſub Diſciplina ſancti Patris Dominici profecit, ut tanquàm exemplum continentiæ, frugalitatis, & obedientiæ omnibus proponeretur. In vigiliis, jejuniis, carnis maceratione, orationibus, aliiſque id genus legum ſui

Or-

Ordinis obſervationibus,ita aſſiduè erat exercitatus, ut verus, & omnibus ſuis numeris abſolutus Beatiſſimi Patris Dominici filius videretur.

Lectio vi.

POſt exactum tirocinium, zelo flagrans ſalutis animarum, à Sancto Patriarchâ obnixè poſtulavit,ut ad Oras ſeptentrionales, quas in tenebris, & in umbra mortis detinebat infidelitatis error, & ignorantia, mitteretur. Voti compos factus, primum Pragam, Bohemorum Metropolim, ſe contulit, ibique cum uberrimo animarum lucro verbum Dei prædicavit, & totam illam Urbem in ſui admirationem rapuit. Dein, totam Sileſiam, prædicationis cauſa, pedibus circumcurſans, relicto ubique ſuaviſſimo virtutum odore, errantes veritatem edocuit, carnales affectûs diſſipavit, peccatores ad pœnitentiam pellexit, frigida hominum pectora Divino amore inflammavit, copioſumque fructum in horrea Domini, ad cujus gloriam jugiter, ut unicè anhelabat,convexit. Dum Tartari Poloniam & Sileſiam ferro flammaque devaſtarent, piè creditum eſt, Ceslaum, qui, ſæviente hoſtium furore, in Caſtrum Uratislavienſe,una cum aliis Chriſti fide-

delibus, confugerat, precibus ſuis, ac lacrymis ad Deum effuſis, hanc Urbem defendiſſe. Tandem, plenus meritis obiit Uratislaviæ in Monaſterio ſui Ordinis anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſecundo. Ad ejus ſepulcrum populus, venerationis ergo, certatim confluere,eique cæpit exhibere cultum, quem in Sacra Rituum Congregatione maturo examine perpenſum, Clemens XI. Pontifex Maximus, approbavit, & univerſo Prædicatorum Ordini conceſſit, ut Officium de Beato Ceslao celebraret.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium: Deſignavit Dominus, *ut in feſto S. Lucæ*.

AUGUSTUS.

8. BEATI AUGUSTINI.

Epiſcopi Lucerini Ord. Præd.

Oratio.

DEus, qui Eccleſiæ tuæ in Beato Auguſtino Confeſſore tuo,atque Pontifice boni Paſtoris exemplum providere dignatus es: concede propitius, ut ejus interceſſione in loco Paſquæ tuæ perpetuò collocari mereamur. Per Dominum noſtrum.

In primo Nocturno Lectiones de Apoſtolo Paulo: Fidelis ſermo. *Ut in Communi*

unius

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AUguſtinus Tragurii in Dalmatia ſub ſpalatenſi Archiepiſcopatu, Parentibus nobilitate, ac Orthodoxæ Fidei pietate illuſtribus natus eſt. Adoleſcens, ut totum ſe Deo manciparet, ſeculari Patrimonio dimiſſo, Sacræ Prædicatorum Familiæ nomen dedit; ibique in ſectandis Sancti Dominici, quem ſibi Patrem elegerat, veſtigiis adeò incubuit; ut adhùc Juvenis tanquam regularis obſervantiæ exemplar omnibus proponeretur. Exacto Tyrocinio, Pariſios, unà cum Fratre Jacobo Urſini ſtudiorum cauſa miſſus, ſanctum Thomam Aquinatem Magiſtrum habuit; ſub quo mirum eſt, quantum in ſcientia, pietate, cæteriſque virtutibus profecerit.

Lectio v.

IN Patriam reverſus ſuperiorum juſſu Prædicationi Divini Verbi addictus eſt. Maximo interim ſalutis Animarum ſtudio inardeſcens, nihil unquàm omiſit, quo Infideles ad fidem, Peccatores ad pœnitentiam revocaret. In oratione aſſiduus, cui incumbens plures noctes ducebat inſomnes, illud Sancti Docto-

ris

ris Auguſtini frequenter uſurpabat: rectè novit vivere, qui rectè novit orare. Ne verò ſub modio virtutum ejus lucerna deliteſceret, à Benedicto Undecimo ad Zagabrielem Epiſcopatum promotus fuit. Quo in munere, humilitatis, patientiæ, miſericordiæ erga pauperes laude, & præcipuè indefeſſis in cuſtodiendo Grege ſibi commiſſo laboribus adeò enituit, ut Robertus Rex Neapolis, audita ejus fama, ſummis precibus à Joanne Vigeſimo ſecundo impetrarit, Paſtorem illum præfici Eccleſiæ Lucerinæ, ut eam à Saracenorum erroribus, quibus infecta fuerat, expurgaret.

Lectio vi.

AD Lucerinam Eccleſiam profectus, novæ ſponſæ ſuæ maculas à Saracenorum labe expurgaturus, mirum, quas ærumnas, quos labores perpeſſus ſit, donec orationis fervore, prædicationis efficacia, morum ſanctitate univerſum Ovile ſuum, Catholicum videre meruerit. Utque illud à quolibet futuro inquinamento ſervaret immune, Deiparæ Virginis potenti patrocinio ſubmiſit totam Diœceſim, ac præcipuè Urbem Lucerinam, quam mutato nomine, Civitatem Sanctæ Mariæ appellari voluit; qua nomenclatura noſtris etiam tempori-

ri-

ribus dicta Civitas decoratur. Tandem meritis plenus, & Miraculorum fama illuſtris, Animam reddidit Creatori, die tertia Auguſti circà Annum ſalutis milleſimum trecenteſimum vigeſimũ tertium, ætatis vero ſuæ ſeptuageſimum: cujus Corpus in Eccleſia, quam ſuo Ordini ædificaverat, honorificè conditum, tot prodigiis à Deo inſignitum ferunt, ut paucis poſt ejus obitum annis, Carolus Dux Calabriæ ſupplices dederit literas Joanni XXII. Pontifici Maximo, ut Auguſtinum Beatorum faſtis adſcribere dignaretur. Clemens verò Undecimus, ut in toto Prædicatorum Ordine ejus feſtum cum Officio, & Miſſa de Communi unius Confeſſoris Pontificis celebraretur, benignè conceſſit.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Homo peregrè, *ut in Communi unius Confeſſ. Pontificis.*

26 S. PHILIPPI BENITII.

Confeſſoris. Duplex.

Oratio.

DEus, qui per Beatum Philippum Confeſſorem tuum eximium nobis humilitatis exemplum tribuiſti; da famulis tuis proſpera mundi ex ejus imitatione deſpicere, & cœleſtia ſemper inquirere. Per Dominum, &c.

IN

IN II. NOCTURNO.

Ex Romano Braviario,

Lectio iv.

PHilippus ex nobili Benitiorum familia Florentiæ natus, futuræ ſanctitatis jam inde ab incunabilis indiciũ præbuit; vix enim quintum ætatis menſem ingreſſus, linguam in voces mirificè ſolvit, hortatuſque fuit matrem, ut Deiparæ Servis eleemoſynam impartiret. Adoleſcens, dum Pariſiis litterarum ſtudia cum pietatis ardore conjungeret, plurimos ad cœleſtis patriæ deſiderium inflammavit. Reverſus in patriam, & ſingulari viſione à Beatiſſima Virgine in Servorum ſuorum familiam nuper inſtitutam vocatus, in Sanarii montis antrum ſeceſſit, ubi aſperam quidem, jugi corporis caſtigatione, ſed Chriſti Domini cruciatuum meditatione ſuavẽ vitam duxit: indeque per univerſam penè Europam, magnamque Aſiæ partem, quam Evangelicis prædicationibus obivit, ſodalitia Septem Dolorum Dei Matris inſtituit, ſuumque Ordinem eximio virtutum exemplo propagavit.

Lectio v.

DIvinæ charitatis, & Catholicæ fidei dilatandæ ardore vehementer accenſus, ſui Ordinis Generalis reluctans,

at-

atque invitus renunciatus, Fratres ad prædicandum Chriſti Evangelium in Scythiam miſit: ipſe verò plurimas Italiæ urbes concurſans, gliſcentes in eis civium diſcordias compoſuit, multaſque ad Romani Pontificis obedientiam revocavit; nihilque de ſtudio alienæ ſalutis omittens, perditiſſimos homines è vitiorum cœno ad pœnitentiam, ac Jeſu Chriſti amorem perduxit. Orationi ſummoperè addictus, ſæpè in extaſim rapi viſus eſt. Virginitatem verò adeo coluit, ut ad extremum uſque ſpiritum voluntariis, ac duriſſimis ſuppliciis illibatam cuſtodierit.

Lectio vi.

EFfloruit in eo jugiter ſingularis erga pauperes miſericordia; ſed præcipuè cùm apud Camilianum agri Senenſis vicum leproſo nudo eleemoſynam petenti propriam, qua indutus erat, veſtem fuit elargitus, qua ille contectus, ſtatim à lepra mundatus eſt: cujus miraculi cùm longè latèque fama manaſſet: nonnulli ex Cardinalibus, qui Viterbium, Clemente Quarto vita functo, pro ſucceſſore deligendo convenerant, in Philippum, cujus cœleſtem etiam prudentiam perſpectam habebant, intenderunt. Quo comperto vir Dei, ne fortè

Paſtoralis regiminis onus ſubire cogeretur, apud Tuniatum montem tamdiu delituit, donec Gregorius decimus Pontifex maximus fuerit renunciatus: ubi Balneis, quæ etiam hodiæ Sancti Philippi vocantur, virtutem ſanandi morbos, ſuis precibus impetravit. Denique Tuderti anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo quinto in Chriſti Domini è Cruce pendentis amplexu, quem ſuum appellarat librum, ſanctiſſimè ex hac vita migravit. Ad ejus tumulum, cæci viſum, claudi greſſum, mòrtui vitam receperunt. Quibus, aliiſque plurimis fulgentem ſignis Clemens decimus Pontifex maximus; Sanctorũ numero adſcripſit.

In tertio Nocturno, Homilia, in Evangelium Nolite timere, *&c. ut in Communi Confeſſoris non Pontificis.*

S E P T E M B E R.

15. IN FESTO COMMEMOR. S. DOMINICI IN SURIANO. T. D.

Aſſumatur Officium ejuſdem, ut recitatur die 4. *Auguſti præter hic notata.*

In primis Veſperis ad Magnificat, vel ad Memoriam Antiph.

Magne Pater S. Dominice, &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectiones 4. *&* 5. *deſumantur ex ejus principali Feſto.*

Le-

Lectio vi.

FUit Sanctiſſimus Pater vir planè Apoſtolici pectoris, ac Spiritus, fidei columen, Evangelii tuba, Orbis oculus, Chriſti lucerna, ſecundus Præcurſor, & magnus animarum œconomus: Quem multiplices tantarum virtutum in Cœlo coronæ decorant. Maximis vivens, & poſt mortem miraculis fulſit. Ad cujus majorem gloriam cumulandam Deus Omnipotens celebrem ejus Imaginem, quæ in Oppido Suriani aſſervatur, maximaque Populi devotione colitur, miraculorum frequentia quotidie illuſtrare dignatur.

In Laudibus prima Antiphona. Pie Pater &c.

24. B. DALMATII MONERII Conf. Ordinis Præd.

Oratio.

DEus qui humilem famulum tuum Dalmatium multis ſignis atque virtutibus decoraſti, ac mirabiliter in tuo amore, ſpretis temporalibus, inflammaſti: tribue nobis quæſumus, ut ejus interceſſione à terrenis affectibus expediti, & à cunctis adverſitatibus liberati ſola cæleſtia appetamus. Per Dominum.

In 1.*Noct.Lect.*Beatus vir. *de Comm.Conf. non Pontif.*

In 2. Nocturno. Lectio iv.

DAlmatius Monerius, natione Hiſpanus, in Cataloniæ Principatu Villa S. Columbæ de Farneſiis Diœceſis Gerundenſis honeſtis, piiſque parentibus ortus, ab ineunte ætate, morum candore ac innocentia futuræ ſanctitatis indicia præbuit. Adoleſcens liberalibus diſciplinis Gerundæ inſtructus, ad altiorem doctrinæ ac virtutis palmam aſpirans, Montem Peſulanum adiit; ubi mentem literis, boniſque moribus excolens, & cuncta malorum incitamenta ſedulò devitans, illibatum à quolibet inquinamento corpus & animum ſtudiosè cuſtodivit. Cumque in ſcientiis & virtutibus plurimum profeciſſet, in patriam reverſus eſt. Hinc à Deo vocatus, mundo, cui corde nunquam adhæſerat, nuntium remittens, Gerundæ habitum Ordinis Prædicatorum ſuſcepit. In ipſo Religionis exordio mores ſuos ad legum præſcripta exactiſſimè compoſuit; eamdemque vivendi rationem, quam ſibi primo conſtituit, perſeveranter uſque in finem ſervavit.

Lectio v.

TErrena cuncta deſpiciens, ac ſola cæleſtia concupiſcens, ut liberius Deo poſſet inſervire, docendi officio, quod

quod per plures annos ſumma cum laude peregerat, humiliter ſe abdicavit. Duriſſimæ auſteritatis, ac mirabilis abſtinentiæ fuit. Leguminibus, herbarumque radicibus vix igni expoſitis, ut plurimum veſcebatur: carnes verò non niſi cogente infirmitate ſumebat: Vino vel nunquam, vel rariſſimè utebatur: ſæpius etiam per viginti dies, vel æſtivo tempore ab omni potu pœnitus abſtinebat. In oratione & meditatione diù, noctuque aſſiduus, vigiliis ac jejuniis fatigatus, ſuper nudam humum paululum quieſcebat. Virgineam quoque carnem aſpero cilicio & crebris flagellis, ad ſanguinis uſque effuſionem affligebat. Spiritu prophetico multa futura prædixit; Secreta cordium pluries penetravit, ac inter orandum ſæpius in ſublime tolli viſus eſt. Propter familiarem cum Angelo conſuetudinem, Frater cum Angelo loqtiens, dicebatur, & qui aliqua adverſitate præmebantur, quandoque cælitus moniti, ad ipſum velut ad omnium conſolatorem confluebant.

Lectio vi.

TEmporalis vitæ ſubſidia ſecum dum iter ageret, nulla deferebat; imo & ab aliis oblata, modeſtè recuſabat, omnem ſpem ſuam in ſolo Do-

mino reponens, a quo pluries juxta indigentiam ſibi per Angelos miſſa ſunt. Sanctæ Mariæ Magdalenæ, quam peculiariter venerabatur pœnitentiam quadantenus imitaturus, ſecretum ſibi, atque horridum habitaculum intra ſepta monaſterii vivo ſaxo incìdit, ubi per annos quatuor uſque ad mortem latitavit. Hoc in ergaſtulo rigidioris pœnitentiæ operibus corpus in ſervitutem redigens, talem ac tantam integritatem retinuit, ut nec carnis nec mentis unquam ſenſerit corruptelam. Tandem virtutibus & meritis plenus die vigeſima quarta Septembris, anno ſalutis milleſimo trecenteſimo quadrageſimo primo, ætatis vero ſuæ quinquageſimo, Gerundę obdormivit in Dòmino, quem viventem & vita functum pluribus ferunt miraculis coruſcaſſe. Ejus porrò cultum Innocentius Papa Decimus Tertius approbavit: Ut autem feſtum ejus cum Officio & Miſſa tam in Univerſo Prædicatorum Ordine, quam in Civitate Gerundenſi, quæ ſingulari ejus protectione lætatur, atque innumeris à Deo beneficiis ejus patrocinio in dies augetur, ac tota reſpectivè Diœceſi, ab omni ejus Clero celebraretur, Benedictus Decimus Tertius benignè conceſſit.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi, *de Comm. Conf. non Pontif.*

Miſſa : Os juſti, *de eodem Comm.*

Feſtum B. Mariæ de Mercede notatum die 24. Septembr. apponatur, & recitetur die 26. ejuſdem Menſis.

25. S. THOMÆ DE VILLANOVA *Epiſc., & Conf.*

Oratio.

DEus, qui Beatum Thomam Pontificem inſignis in pauperes miſericordiæ virtute decoraſti: quæſumus ut ejus interceſſione in omnes, qui te deprecantur, divitias miſericordiæ tuæ benignus effundas. Per.

In 2. Noct. *Lect. 4.*

THomas in Oppido Fontiſplani Toletanæ Diœceſeos in Hiſpania natus anno Domini milleſimo quadringenteſimo octogeſimo octavo, ab optimis parentibus ineunte vita pietatem, & ſingularem in pauperes miſericordiam accepit, cujus adhuc puer complura dedit exempla, ſed illud in primis nobile, quod ut nudos operiret, propriis veſtibus, non ſemel, ſeipſum exuit. Exacta pueritia, Compluto, quo miſſus fuerat, ut litteris operam daret, patris obitu revocatus univerſam hæreditatem egenis virginibus alendis dicavit: eo-

demque ſtatim profectus eſt, ut curriculum Sacræ Theologiæ conficeret: interim aſſiduis precibus ſcientiam Sanctorum, & rectam vitæ, morumque normam à Domino vehementiſſimè poſtulans: quare divino inſtinctu Eremitarum Sancti Auguſtini amplexus eſt inſtitutum.

Lectio v.

RElігionem profeſſus omnibus religioſi hominis virtutibus, & ornamentis excelluit: humilitate, patientia, continentia, ſed ardentiſſima charitate ſummè conſpicuus: inter varios, & aſſiduos labores orationi, rerumque divinarum meditationi invicto ſpiritu ſemper intentus. Prædicandi onus, ut potè ſanctimonia, & doctrina præſtans ſubire juſſus, cœleſti aſpirante gratia innumerabiles è vitiorum cœno in viam ſalutis eduxit. Regendis deindè fratribus admotus, prudentiam æquitatem, & manſuetudinem, pari ſedulitate, ac ſeveritate conjunxit, adeò ut priſcam ſui Ordinis diſciplinam multis in locis, vel firmaverit, vel reſtituerit.

Lectio vi.

GRanatenſis Archiepiſcopus deſignatus, mira humilitate, & conſtantia inſigne munus rejecit. Verum non multo

to poſt., Valentinam Eccleſiam, Superiorum auctoritate coactus, gubernandam ſuſcepit; quam annis ferme undecim ita rexit, ut ſanctiſſimi, & vigilantiſſimi Paſtoris partes expleverit. Cæterùm conſueta vivendi ratione nihil admodum immutata, inexplebili charitati multo magis indulſit, cùm amplos Eccleſiæ reditus in egenos diſperſit, ne lectulo quidem ſibi relicto; nam eum, in quo decumbebat, cùm in Cœlum evocaretur, ab eodem commodatum habuit, cui paulo ante eleemoſinæ loco donaverat. Obdormivit in Domino ſexto Idus Septembris, annos natus octò & ſexaginta. Servi ſui ſanctitatem adhuc viventis,& exinde poſt mortem miraculis Deus teſtatam voluit,præſertim,cum horreum frumento pauperibus diſtributo penitùs vacuum, repentè plenum inventum eſt: & cum ad ejus ſepulchrum puer mortuus revixit. Quibus, aliiſque non paucis fulgentem ſignis, Alexander Septimus Pontifex Maximus Sanctorum numero adſcripſit, atque ejus memoriã quarto decimo Kalendas Octobris celebrari mandavit.

In 3.Noct.hom.in Evang. Homo peregrè.

OCTO-

26. S. MARIÆ DE MERCEDE.

Totum Duplex.

Omnia ut in Feſto S. Mariæ ad Nives præter hic poſita.

Oratio.

DEus, qui per glorioſiſſimam filii tui Matrem ad liberandos Chriſti fideles à poteſtate Paganorum nova Eccleſiam tuam prole amplificare dignatus es: præſta quæſumus, ut quam pie veneramur tanti operis Inſtitutricem ejus paritèr meritis, & interceſſione à peccatis, omnibus, & captivitate dæmonis liberemur. Per eundem &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectio. iv

QUO tempore major, feliciorque Hiſpaniarum pars diro Saracenorum opprimebatur jugo, innumerique fideles ſub immani ſervitute, maximo cum periculo Chriſtianæ fidei abjurandæ, amittendæque ſalutis æternæ infelicitèr detinebantur: Beatiſſima cœlorum Regina tot tantiſque benignitèr occurrens malis nimiam charitatem ſuam in iis redimendis oſtendit. Nam Sancto Petro Nolaſco pietate, & opibus florenti, qui ſanctis vacans meditationibus jugiter animo recogitabat, qua ratione tot Chriſtianorum ærumnis ſub

Mau-

Maurorum captivitate degentium ſuccurri poſſet, ipſamet Beatiſſima Virgo ſerena fronte ſe conſpiciendam dedit,& acceptiſſimum ſibi, ac Unigenito ſuo filio fore dixit, ſi ſuum in honorem inſtitueretur ordo Religioſorum, quibus cura incumberet captivos è Turcarum tyrannide liberandi: qua cæleſti viſione Vir Dei recreatus, mirum eſt, quo charitatis ardore flagrare cœperit, hoc unum ſervans in corde ſuo, ut ipſe, ac inſtituenda ab eo Religio maximam illam charitatem ſedulò exercerent, ut quiſque animam ſuam poneret pro amicis, & proximis ſuis.

Lectio v.

EA ipſa nocte eadem Virgo Sanctiſſima Beato Raymundo de Pennafort, Ordinis Prædicatorum, & Jacobo Aragoniæ Regi apparuit, idipſum de Religioſis inſtituendis admonens, ſuadenſque,ut opem pro conſtructione tanti operis ferrent. Petrus autem ſtatim ad Raymundi pedes, qui ipſi erat à ſacris confeſſionibus advolans,ei rem omnem aperuit, quem etiam cælitus inſtructum reperit, ejuſque directioni ſe humillimè ſubjecit. At ſuperveniens Jacobus Rex, quam & ipſe acceperat à Beatiſſima Virgine revelationem exequi ſtatuit.

Le-

Digitized by Google

Lectio vi.

UNde collatis inter ſe conſiliis, & conſentientibus animis in honorem ejuſdem Virginis Matris Ordinem inſtituere aggreſsi ſub Invocatione Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Die igitur decima Auguſti, Rex idem Jacobus eam inſtitutionem jam pridem ab iiſdem Sanctis Viris conceptã exequi ſtatuit, ſodalibus quarto voto adſtrictis manendi in pignus ſub Paganorum poteſtate, ſi pro Chriſtianorum liberatione opus fuerit. Quibus Rex ipſe Arma ſua Regia in pectore deferre conceſsit, & à Gregorio Nono illud tam præcellentis erga proximum charitatis inſtitutum, & Religionem confirmari curavit.

OCTOBER.

11. OCTAVA SIMPL. S. FRANCISCI CONF.

Ut in calce hujus libri.

24. S. RAPHAELIS ARCHANGELI.

Totum Duplex.

Ad Veſp. ſuper Pſal.

Antiph.

MIſſus eſt Angelus Raphael ad Tobiam, & Saram, ut curaret eos.

Ca-

Capitulum.

QUando orabas cum lacrymis, & ſepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum,& mortuos abſcondebas per diem in domo tua, & nocte ſepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

℣. ℟. Te Sanctum Dominum, &c.

Hymnus.

TIbi Chriſte ſplendor Patris,
Vita, virtus cordium,
In conſpectu Angelorum
Votis, voce pſallimus
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes
Omnes Cœli Principes:
Sed præcipuè Fidelem
Medicum, & comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dœmonem.
Quo cuſtode procul pelle
Rex Chriſte piiſſime
Omne nefas inimici
Mundo, corde, corpore
Paradiſo redde tuo
Nos ſola clementia.
Gloriam Patri melodis
Perſonemus vocibus
Gloriam Chriſto canamus

Glo-

Gloriam Paraclyto
Qui trinus, & unus Deus
Extat ante ſœcula.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu ſua.

Ad Magnificat, *Antiphona*.
Ego ſum Raphael Angelus, qui aſto ante Dominum, vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

Oratio.

Deus, qui Beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dediſti in via: concede nobis famulis tuis, ut ejuſdem ſemper protegamur cuſtodia, & muniamur auxilio. Per.

Ad Matutinum Invitatorium.
Regem Archangelorum Dominum * Venite adoremus. Venite, &c.

In 1. *Noct. Ant.* Ingreſſus Tobias invenit Juvenem præcinctum, & quaſi paratum ad ambulandum, & ignorans, quod Angelus eſſet, ſalutavit eum. *Pſalm.* 8. Domine Dominus noſter.

Antiph. Angelus Raphael ſeipſum occultans ait: Ego ſum Azarias magni Ananiæ filius. *Pſalm.* 10. In Domino

Ant. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, & ſanum tibi reducam, Allel. *Pſalm.* 14. Domine quis habitabit.

℣. Ste-

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu ſua.

De libro Tobiæ *cap.* 12.

Lectio i.

VOcavit ad ſe Tobias filium ſuum, dixitque ei: Quid poſſumus dare viro iſti ſancto, qui venit tecum? & reſpondens Tobias dixit Patri ſuo: Pater quā mercedem dabimus ei, aut quid dignum poterit eſſe beneficiis ejus? Me duxit, & reduxit ſanum, pecuniam à Gabelo ipſe recepit, uxorem ipſe me habere fecit, & dœmonium ab ea ipſe compeſcuit, gaudium parentibus ejus fecit, me ipſum à devoratione piſcis eripuit, te quoque videre fecit lumen Cœli, & bonis omnibus per eum repleti ſumus; quid illi ad hæc poterimus dignū dare? Sed peto te Pater mi, ut roges eum, ſi fortè dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata ſunt, ſibi aſſumere.

℟. In illo tempore exauditæ ſunt preces amborū in conſpectu gloriæ ſummi Dei: * Et miſſus eſt Angelus Domini Sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore ſunt orationes in conſpectu Domini recitatæ.

℣. Tobias, & Sara in tribulatione poſiti cum lacrymis orare cœperunt, Et miſſus eſt.

Le-

Lectio ii.

ET vocantes eum, Pater ſcilicèt, & filius, tulerunt eum in partem, & rogare cœperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occultè: Benedicite Deum Cœli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiſcum miſericordiam ſuã. Etenim Sacramentum Regis abſcondere bonum eſt. Opera autem Dei revelare, & confiteri honorificum eſt. Bona eſt oratio cum jejunio, & eleemoſyna magis, quàm theſauros auri recondere: quoniam eleemoſyna à morte liberat, & ipſa eſt, quæ purgat peccata, & facit invenire miſericordiam, & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hoſtes ſunt animæ ſuæ. Manifeſto ergo vobis veritatem, & non abſcondam à vobis occultum ſermonem. Quando orabas cum lacrymis, & ſepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abſcondebas per diem in domo tua, & nocte ſepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, neceſſe fuit, ut tentatio probaret te.

℟. Egreſſus Tobias invenit Juvenem ſplendidum, ſtantem, præcinctum, & quaſi

quaſi paratum ad ambulandum, & ſalutavit eum, & dixit: * Unde te habemus bone Juvenis?

℣. Et ignorans, quod Domini Angelus eſſet, ſalutavit eum, & dixit. Unde.

Lectio iii.

ET nunc miſit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à dœmonio liberarem. Ego enim ſum Raphael Angelus, unus ex ſeptem, qui aſtamus ante Dominum. Cumque hæc audiſſent, turbati ſunt, & trementes ceciderunt ſuper terram in faciem ſuam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum eſſem vobiſcum per voluntatem Dei eram: ipſum benedicite, & cantate illi. Videbar quidem vobiſcum manducare, & bibere, ſed ego cibo inviſibili, & potu, qui ab hominibus videri non poteſt, utor. Tempus eſt ergo, ut revertar ad eum, qui me miſit: Vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixiſſet, ab aſpectu eorum ablatus eſt, & ultra, eum videre non potuerunt. Tunc proſtrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum, & exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

℟. Ingreſſus Angelus ad Tobiam ſalutavit eum, & dixit: Gaudium ſit tibi

ſemper : * Forti animo eſto ; in proximo enim eſt, ut à Deo cureris .
℣. Et reſpondens Tobias , ait: Quale gaudium mihi erit , qui in tenebris ſedeo , & lumen Cœli non video Forti .
Gloria Patri . Forti .
In 2. *Noct.* *Ant.* Dixit autem Angelus : Apprehende branchiam piſcis , & trahe eum extra aquas .
*Pſalm.*18. Cœli enarrant .
Ant. Obſecro te , Azaria frater , ut dicas mihi , quod remedium habebunt iſta, quæ de piſce ſervare juſſiſti .
*Pſalm.*23. Domini eſt terra.
Ant. Lumina fel ſanat ; ſed virtus cordis , & Jecoris diaboli expellit poteſtatē .
*Pſalm.*33. Benedicam Dominum .
℣. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu Domini .
℟. De manu Angeli .
Sermo S. Auguſtini Epiſcopi *de Tobia tom.*10. *Lectio* 4.

BEatus Tobias , qui panem ſuum noverat frangere eſurienti , mercedem celerem mercenario præparat laboranti : patienter lectione percepta , quæ nuper eſt recitata , admirabamur Patris , filiique tractatum, quemadmodum Angelus monet , quem æſtimabant terrenum ſub cœleſti gloria mercena-

narium. Ad hoc enim cæcitatis incurrit exitium, ut Angelum ſuſciperet Medicum, qui Divinis facibus incenſus ſic anhelavit. Honeſta eſt oratio cum jejunio, & eleemoſina. Oratio juſti clavis eſt Cœli, aſcendit precatio, & deſcendit Dei miſeratio. Licèt alta ſit terra, altum Cœlum, audit tamen Deus hominis linguam, ſi mundam habet conſcientiam. Cum ſenſibus loquitur, ſi ſit ſolus noſter gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: Fletus citiùs audit, quàm voces. Oratio invidi ſolet de auribus propulſari. Erat Patris, & Filii anima una, dum proprietas membrorum, erat illis ſingularis germanitas animorum: Filj, inquit, dimittamus iſtum hominem, adiicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere ſuo contulit bona: & rogare cœpit mercenarium, ut mercedis ſuæ ſumat effectum. Frater inquit, accipe quod tuum eſt, & tunc vade ſalvus. Recipe mercedem tuam, quia mihi, & filio meo bonam præbuiſti miſericordiam. Tolle, ut dixi, ſubſtantiam, quàm cum filio meo reportaſti; nam gratia; quàm tibi debemus, non poteſt ponderari.

℟. Interrogavit Tobias Angelum: de qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui

reſpondens ait: * Ego ſum Azarias Ananiæ magni filius.

℣. Genus quæris mercenarii, an ipſum mercenarium, qui cum Filio tuo eat: ſed ne fortè ſollicitus ſis. Ego ſum Azarias.

Lectio v.

Continuo Angelus gaudet de cogitata mercede, qui miſſus fuerat gratis facere pietatem. Tobis inquit, vel Tobias, quid de mea mercede ſatis ſuperfluè cogitatis? Habete, quod vobis donavit Pater ille cœleſtis. Ego miniſter ſum curationis, ille eſt Author ſanitatis. Neſcitis cujus mercenarii ope perfrui meruiſtis: Defunctos captivitatis ſepelire non timuiſtis: Tobis, aſcenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio reddidiſti mortuum ſepulturæ. Ego Domino medullata intuli ſacrificia pro venerabili ſepultura. Ego directus ſum operarius fori cœleſtis. Mortuum ſepeliſtis, & mortis aculeum non timuiſtis. Ipſe ſepultus pro vobis voce tacita proclamavit, probationis fuerat cœcitas oculorum, unde patientia tua clarius meruiſſet de cœleſtibus ornamentum: Ego ſum Raphael, unus ex ſeptem Angelis, qui aſtamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercedis, divitem me facit conver-

verſatio Majeſtatis. Dives eſt ille, qui me miſit: gratis juſſit impendi, quod gratis ipſe conceſſit. Nec ipſum honorem gratiarum mihi deputatis, quia nihil meis viribus percepiſtis. Deum benedicite, & illi confitemini & ipſum glorificate, quia fecit bona vobiſcum.

℟. Exivit Tobias, ut lavaret pedes ſuos, & ecce piſcis immanis exivit ad devorandum eum, qui expaveſcens, clamavit voce magna dicens: Domine invadit me, & dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, & trahe eum ad te: * Exentera hunc piſcem, & cor ejus, * & fel, & Jecur repone tibi: Sunt enim neceſſaria ad medicamenta utiliter.

℣. Attraxit eum Tobias piſcem in ſiccum, & palpitare cœpit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exentera.

Lectio vi.

SUbito patefacto myſterii cœleſtis honore, voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobis, & Tobias collapſi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem inſolitam audierunt. Quid meruiſtis Pater Tobis, filiuſque Tobias? Mercenarium habere cœleſtem, & tanquam operarium locare terreſtrem? Celavit vobis Angelus nomen; Azarias ſum, inquit,

Digitized by Google

Ananiæ magni filius; & non dixit: Ego ſum Raphael Angelus. Celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret: Ego ſum Angelus, non eſſet Tobiæ mercenarius: Servata eſt dignitas nominis, ut poſtremò magnitudo clareſceret dignitatis. Videte, chariſſimi, quantum ſit eleemoſynæ meritum, Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuos ſepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaelem ad cœleſtem aſcenderet majeſtatem. Videtis, quia eleemoſyna à morte liberat, & ipſa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat à tenebris peccatorum. Tobias via ſua deducitur, Sara tot viris contriſtata per Angelum matrimonio copulatur.

℟. Ubi introieris domum tuam dixit Angelus Raphael ad Tobiam, ſtatim adora Dominum Deum tuum, & gratias agens ei accede ad Patrem tuum, & oſculare eum. *Statimque lini ſuper oculos ejus ex felle iſto piſcis, quem portas tecum, ſcias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, & videbit Pater tuus lumen Cœli: & in aſpectu tuo gaudebit. ℣. Tolle tecum ex felle iſto piſcis, erit enim neceſſarium. Statimque. Gloria. Statimque.

In 3.*Noct.* *Antiph.* Eſt hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, & omnis ſubſtantia ejus.

*Pſalm.*95. Cantate Domino.

Antiph. Septem viros habuit, quos dæmonium oppreſsit, timeo ne mihi ſimile contingat.

*Pſalm.*96. Dominus regnavit, exultet.

Antiph. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in ſemine Abrahæ benedictionem in filiis conſequaris.

*Pſalm.*102. Benedic anima mea Domino, & omnia.

℣. In conſpectu Angelorum pſallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad Templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio Sancti Evangelii ſecundum Joannem. *Cap.*5.

Lectio vii.

IN illo tempore: Erat dies feſtus Judeorum: & aſcendit Jeſus Jeroſolymam; Et reliqua. Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi. *Tract.*17.*in cap.*5.*Joan.*

MIrum non eſſe debet à Deo factum miraculum: Mirum enim eſſet, ſi homo feciſſet. Magis gaudere, quàm mirari debemus: Quia Dominus noſter, & Salvator Jeſus Chriſtus homo factus eſt: quàm quod divina inter homi-

 nes

nes Deus fecit: plus eſt enim ad ſalutem noſtram, quòd factus eſt propter homines, quàm quòd fecit inter homines, & plus eſt, quòd vitia ſanavit animarum, quàm quod ſanavit languores corporum moriturorum.

℟. Benedicite Deum Cœli, dixit Angelus Raphael, & coram omnibus viventibus confitemini ei: * Quia fecit vobiſcum miſericordiam ſuam.

℣. Ipſum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit.

Lectio viii.

SEd quia ipſa anima nec eum noverat, à quo ſananda erat, & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret; nondum habebat ſanos in corde, unde Deum latentem agnoſceret. Fecit quod videri poterat, ut ſanaretur, unde videri non poterat. Ingreſſus eſt locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cœcorum, claudorum, aridorum.

℟. Tempus eſt, ut revertar ad eum, qui me miſit, dixit Angelus Raphael: * Vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus.

℣. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiſcum miſericordiam ſuam. Vos autem.

Lectio ix.

ET cùm eſſet Medicus, & animarum, & corporum, & qui veniſſet ſanare omnes animas crediturorum: de illis languentibus unum elegit, quem ſanaret, ut unitatem ſignificaret. Si mediocri corde,& quaſi humano captu, & ingenio conſideremus facientem, & quod ad poteſtatem pertinet,non magnum aliquid perfecit, & quoad benignitatem parum fecit. Tot jacebant,& unus curatus eſt, cum poſſet uno verbo omnes erigere.

℟. Te ſanctum Dominum in excelſis laudant omnes Angeli, dicentes: * Te decet laus, & honor Domine.

℣. Cherubin quoque, & Seraphin ſanctus proclamant, & omnis cælitus ordo, dicentes Te decet, &c. Gloria Patri, &c. Et honor, &c. Te Deum.

℣. Glorioſus apparuiſti in conſpectu Domini.

℟. Propterea induit te Dominus.

AD LAUDES.

Ant. Miſſus eſt Angelus Raphael ad Tobiam, & Saram, ut curaret eos.

*Pſalm.*Dominus regnavit,*cum reliquis.*

Antiph. Ingreſſus Angelus ad Tobiam ſalutavit eum, & dixit. Gaudium ſit tibi ſemper.

An-

Ant. Forti animo eſto Tobias in proximo enim eſt, ut à Deo cureris.

Antiph. Benedicite Deum Cœli, & coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiſcum miſericordiam ſuam.

Antiph. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, & cantate illi.

Hymnus.

CHriſte Sanctorum decus Angelorum,
Auctor humani generis, & Rector.
Nobis ſacratum tribue benignus.
Scandere Cœlum.

Angelum nobis medicum ſalutis Mitte
de Cœlis Raphael, ut omnes,
Sanet ægrotos pariterque noſtros
Dirigat actus.

Hinc Dei noſtri Genitrix Maria
Totus & nobis chorus Angelorum
Semper aſſiſtat, ſimul & beata
Concio tota

Præſtet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque ſancti
Spiritus, cujus reboat in omni
Gloria mundo

℣. Adorate Deum
℟. Omnes Angeli ejus.

Ad Benedict. Ant.

Ego ſum Raphael Angelus, qui aſto ante

te Dominum: Vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus, alleluja.

AD TERTIAM.

Cap. Quando orabas, &c.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi. * Alleluja, Alleluja. Stetit.

℣. Habens thuribulum aureum in manu ſua. Alleluja. Gloria. Stetit.

℣. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu Domini.

℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Capitulum.

ET nunc miſit, me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à dœmonio liberarem. Ego enim ſum Raphael Angelus unus ex ſeptem, qui aſtamus ante Dominum.

℟. Aſcendit fumus Aromatum in conſpectu Domini. * Alleluja, Alleluja. Aſcendit fumus.

℣. De manu Angeli. Alleluja. Gloria Patri. Aſcendit.

℣. In conſpectu Angelorum pſallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum Sanctum tuū, & confitebor nomini tuo.

AD

AD NONAM.

Capitulum.

TEmpus eſt, ut revertar ad eum, qui me miſit: Vos autem benedicite Deum,& narrate omnia mirabilia ejus.

℟. In Conſpectu Angelorum pſallam tibi Deus meus alleluja, alleluja. In conſpectu.

℣. Adorabo ad templum ſanctum tuũ, & confitebor nomini tuo. Alleluja. Gloria. In conſpectu.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESP. *Cap. Hymn.*, & ℣. ut in 1. Veſp. *Ad Magnificat Antiph.*

Ant. Princeps glorioſiſſime Raphael Archangele, eſto memor noſtri: hic, & ubique ſemper precare pro nobis filium Dei.

25. SS. GAVINI, PROTHI, ET JANUARII MM.

Duplex. *Oratio.*

DEus, qui per Beatos Martyres tuos Gavinum, Prothum, & Januarium Eccleſiam tuam mirabiliter illuſtrare dignatus es: concede nobis famulis tuis, ut quos Patronos veneramur in terris, interceſſores habere mereamur in Cœlis. Per.

Lectio v.

PRothus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator inſatiabilem crudelitatem in Chriſtianos exercebat, Romam profecti, & à Cajo Sanctiſſimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reverſi, fidem Chriſti Turribus prædicabant, Deique gratia aſpirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt, inter quos maximè enituit Gavinus Romanus miles ex præclara (ut fertur) Sabellorum familia; qua de cauſa Barbari Præſidis juſſu comprehenſi, diuturno carcere macerati, in equuleo ſuſpenſi, ferreis ungulis dilaniati, variiſque tormentorum generibus vexati ſunt, ſed Deo protegente, illæſi ab illis evaſerunt.

Lectio v.

MOX Prothus Presbyter in Herculis inſulam, quæ Linaria vulgò dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Prĕſide, deportatus fuit, ut à feris devoraretur, ubi cibo, atque omni humana ope penitus deſtitutus, multis calamitatibus vexatus fuit; Sed divinis laudibus intendens, ab eo, qui dat eſcam eſurientibus, mirabiliter enutritus, hoc etiam ſuis precibus impetraſſe dicitur,

ut

Digitized by Google

ut omnes noxiæ feræ in ea inſula, ac vicina Sardinia, uſque in præſentem diem extinctæ omninò fuerint. At verò Januarius junior, donis, & blanditiis tentatur, ut à fide deficeret, in ejus confeſſione immobilis perſeveravit. Quare Præſes novis eum tormentis ſimul cum Protho, quem ab exilio revocaverat, ſubjecit, & Gavino militi utrumque tradidit cuſtodiendum. Porrò Gavinus ab ipſis ad Chriſtum converſus, & aqua ſalutari ablutus, liberos illos dimiſit, quod inſontes eos, & ſine cauſa vinctos diceret.

Lectio vi.

ID cum Tyranno innotuiſſet, ſuaſionibus, & illecebris ad Idolorum cultum Gavinum revocare conatus eſt, quem in ſuſcepta Religione conſtantiſſimum repertum, capitali ſententia puniri mandavit in Portu Balagai; Quo loco etiam Prothus, & Januarius, qui in Suburbano Turrium loco latentes, ab ipſo Gavino in viſu ad Martyrii palmam invitati fuerant, decollati ſunt die vigeſima quinta Octobris. Horum corpora, Tyranno imperante, in Mare projecta, mox ab incolis Chriſtianis juxtà littus reperta, & in Eccleſia magnificentiſſimè inſtructa, ac eorum no-

mi-

mine conſecrata, collocata fuerunt, ubi à toto Sardiniæ Regno, & præcipuè à Provincia Turritana, quæ in honorem Sancti Gavini menſem Octobris Sanctum Gavinum appellat, ingenti concurſu, & Populi veneratione coluntur. *In 3. Noct. hom. in Evang.* cum audieritis.

30. SS. QUORUM RELIQUIÆ, aſſervantur in Noſtris Eccleſiis, *vide in calce hujus libri*.

NOVEMBER.

20. S. FELICIS DE VALOIS *Confeſſoris. Duplex.*

Oratio.

DEus, qui per Beatum Felicem Confeſſorem tuum ex eremo ad munus redimendi captivos cœlitùs vocare dignatus es: præſta quæſumus: ut per gratiam tuam, ex peccatorum noſtrorum captivitate, ejus interceſſione liberati, ad cœleſtem patriam perducamur. Per Dominum, &c.

IN II. NOCTURNO.

Ex Romano Breviario.

Lectio iv.

FElix, Hugo anteà dictus, ex regali Valeſiorum familia ortus in Gallia, ab ineunte ætate non levia dedit futuræ ſanctitatis indicia, præſertim miſericordiæ erga pauperes: nam adhuc in-

Digitized by Google

infantulus manu propria, ac ſi grandior eſſet, & judicii maturitate polleret, nummos egenis diſtribuit. Jam grandiuſculus ſolebat ex appoſitis in menſa dapibus ad ipſos mittere, & fermè eo, quod ſapidius erat, obſonie pauperculos pueros recreabat. Adoleſcens non ſemel veſtibus ſe ſpoliavit, ut inopes cooperiret. Ab avunculo Theobaldo, Campaniæ, & Bleſio Comite, vitam reo mortis impetravit, prædicens hunc infamem hactenus ſicarium, mox ſanctiſſimis præditum moribus evaſurum: veridicum teſtimonium monſtravit eventus.

Lectio v.

POſt exactam laudabiliter adoleſcentiam cœpit ex cœleſtis contemplationis ſtudio ſolitudinem cogitare, priùs tamen voluit ſacris initiari, ut omnem Regni, à cujus ſucceſſione, jure Legis Salicæ, non longè diſtabat, ſpem ſibi præcideret. Sacerdos factus, & prima Miſſa devotiſſimè celebrata: non multò poſt in erèmum ſeceſsit, ubi ſumma abſtinentia victitans cœleſtium chariſmatum abundantia paſcebatur. Ibi cum Sancto Joanne de Matha Pariſienſi Doctore, à quo ex divina inſpiratione quæſitus, & inventus, per aliquot annos ſan-

ſanctiſsimè vixit, donec ambo per Angelum à Deo admoniti Romam petierunt, ſpecialem à Summo Pontifice vivendi regulam impetraturi. Facta igitur Innocentio Papæ tertio inter Miſſarum ſolemnia revelatione Religionis, & Inſtituti de redimendis captivis, ab ipſo Pontifice, ſimul cum ſocio candidis veſtibus, bicolori cruce ſignatis, induitur, ad eam formam, qua Angelus indutus apparuit: & inſuper voluit Pontifex, ut nova Religio, juxta triplicem colorem, quo habitus conſtat, Sanctiſſimæ Trinitatis titulo decoraretur.

Lectio vi.

REgula propria ex ſummi Pontificis Innocentii confirmatione accepta, in Diœceſi Meldenſi apud locum, qui Cervus Frigidus dicitur, primum Ordinis paulò ante à ſe, & ſocio extructum cœnobium ampliavit, ubi Religioſam obſervantiam, & redemptionis Inſtitutum mirificè coluit, ac indè per alumnos in alias provincias diligentiſsimè propagavit. Illuſtrem hic à Beata Virgine Matre favorem accepit; dormientibus ſiquidem cunctis Fratribus, & ad matutinas preces in pervigilio Nativitatis Deiparæ media nocte recitandas. Deo ſic diſponente, non ſurgentibus;

Felix de more vigilans, & horas præveniens, Chorum ingreſſus, reperit Beatam Virginem in medio Chori habitu Cruce Ordinis inſignito indutam, ac Cœlitibus ſimiliter indutis ſociatam. Quibus permixtus Felix, præcinente Deipara, laudes divinas concinuit, ritèque perſolvit. Et quaſi jam à terreſtri ad cœleſtem Chorum evocaretur, inſtantis mortis ab Angelo certior factus, filios ad charitatem erga pauperes, & captivos adhortans, animam Deo reddidit, ætate ac meritis conſummatus, anno poſt Chriſtum natum ducenteſimo duodecimo ſupra milleſimum, ſub eodem Pontifice Innocentio Tertio.

In tertio Nocturno Homilia, in Evangelium Nolite timere puſillus grex, &c. *ut in Communi Confeſſoris non Pontificis.*

26. Etc. Per Oct., & in die Oct.
S. CATHER. V., ET MART.
Ut in calce hujus libri.

Dom. 2. Novemb. In feſto
PATROCINII B.M.V.
Totum Duplex.
Oratio.

DEus, qui ſub Beatiſſimæ Virginis Mariæ ſingulari Patrocinio Ordinem

nem Prædicatorum, ad plurimarum animarum ſalutem inſtitui, ejuſque perpetuis beneficiis cumulari voluiſti; præſta ſupplicibus tuis, ut cujus hodiè Commemorationem colimus, illius protecti auxiliis, ad cæleſtem gloriam, perducamur. Per eundem &c.

Cœtera, ut in Calce Breviarii.

TABULA SANCTORUM,

Quæ in Civitate, & Diœceſi Neapolitana celebrantur.

JANUARIUS.

17. *S.Antonii Abbatis P.* *pag.* 3

19. *Tranſl.Rel.S.Th.de Aq.P.* *pag.* 3

FEBRUARIUS.

3. *S.Blaſii E.M.P.* *pag.* 3

MARTIUS.

7. *S.Thomæ de Aquino C.P.* *pag.* 3

19. *S.Joſeph C.P.* *pag.* 3

APRILIS.

1. *S.Franciſci de Paul.C.P.* *pag.* 4

5. *Tranſl.S.Athan.E.C.P.* *pag.* 4

27. *S.Mariæ Ægyptiacæ P.* *pag.* 6

29. *S.Petri M.P.* *pag.* 7

30. *S.Severi E.C.P.* *pag.* 7

MAJUS.

1. *Dom. Tranſl.S.Januar.P.* *pag.* 11

8. *Apparitio S.Mich.Arch.P.* *pag.* 12

14. *S.Pomponii E.P.* *pag.* 12

17. *S.Reſtitutæ V.M.* *pag.* 14

23. *S.Euphebii E.C.P.* *pag.* 17

25. S.Mariæ Mag.de Pazz. V.P.

Omnia, ut in Breviario.

26. *S.Philippi Nerii C.P.* *pag.* 19

JUNIUS.

12. *S.Antonii de Pad.C.P.* *pag.* 19
22. *S.Jo: Ep.N..C.* *pag.* 19

JULIUS.

7. *Dedic.Eccl.Ma.* *pag.* 21
15. *S.Athanaſii E.C.P.* *pag.* 21

AUGUSTUS.

3. *S.Aſpreni* 1. *Ep.Neap.P.* *pag.* 22
4. *S.Dominici C.P.* *pag.* 23
7. *S.Cajetani C.P.* *pag.* 23
12. *S.Claræ V.P.* *pag.* 24
26. *S.Patritiæ V.P.* *pag.* 24
29. *Decoll.S.Joa.Bapt.P.* *pag.* 26

SEPTEMBER.

4. *S.Cand.Sen.*1.*Chriſt.* *pag.* 26
5. *S.Candidæ Jun.Vid.Neap.P.* *pag.* 28
6. *S.Roſaliæ V.* *pag.* 30
19. *S.Januarii E.M.P.* *pag.* 32
29. *S.Michael:Archang.P.* *pag.* 33

OCTOBER.

1. *S.Gregorii Armeni E.M.P.* *pag.* 33
4. *S.Franciſci Aſſi.C.P.* *pag.* 37
10. *S.Franciſci Borgiæ C.P.* *pag.* 37
14. *S.Fortunatæ V., & M.* *pag.* 40
15. *S.Tereſiæ V.P.* *pag.* 43

NOVEMBER.

9. *S.Agrippini E.C.P.* *pag.* 43
10. *S.Andreæ Avell.C.P.* *pag.* 46
28. *S.Jacobi de March.C.P.* *pag.* 50

DE-

DECEMBER.

3. *S.Franciſci Xaver.C.P.* pag. 50
6. *S.Nicolai E.C.P.* pag. 50
14. *S.Agnelli Abb.P.* pag. 50
16. *Patroc.S.Januar.P.* pag. 52

TA

TABULA SANCTORUM,

Quæ in Regno Neapolitano celebrantur.

JANUARIUS.

16. *S.Pauli* 1. *Erem.* *pag.* 53

FEBRUARIUS.

4. *S.Andreæ Corſini C.* *pag.* 53
8. *S.Joannis de Matha C.* *pag.* 55
11. *Deſponſatio B.M.V.cum S.Joſ.p.* 59

MARTIUS.

8. *S.Joannis de Deo.* *pag.* 59
24. *S.Gabrielis Archang.* *pag.* 65

APRILIS.

1. *Impreſſ.Stigm.S.Cath.Sen.* *pag.* 65
20. *S.Agn.de M.P.O.P.& per Oct. p.* 65

MAJUS.

12. *B.Joannæ V.O.P.* *pag.* 69
15. *Converſio S.P.Aug.Ep.* *pag.* 73
20. *B.Columbæ V.O.P.* *pag.* 86
22., *vel* 17. *S.Paſc.de Bayl.C.* *pag.* 89

JUNIUS.

18. *B.Oſannæ V.O.P.* *pag.* 89

JULIUS.

16. *B.Ceslai C.O.P.* *pag.* 93

AU-

AUGUSTUS.

8. *B.Auguſt.Lucer.C.O.P.* pag. 96
26. *S.Philippi Benitii C.* pag. 99

SEPTEMBER.

15. *Comm.S.Dom.in Sur.T.D.* pag.102
24. *B.Dalm.Moner.C.O.P.* pag.103
25. *S.Thomæ de Villan.Ep.&C.* pag.107
26. *S.Mariæ de Mercede.* pag.110

OCTOBER.

11. *Oct.Simpl.S Franciſci C.* pag.112
24. *S.Raphael.Archang.* pag.112
25. *SS.Prothi,Gavini,&c.MM.*pag.128
30. *SS.quorũ Reliquiæ aſſervãtur.*p.131

NOVEMBER.

20. *S.Felicis de Valois C.* pag.131
2. *Dom. Patroc.B.M.V.* pag.134
26. *Per Oct., & in die Oct.S. Cath.V., & M.* pag.134

Digitized by Google

DIE 16. JANUARII.

Officium Duplex

PRO FESTO

SANCTI PAULI

PRIMI EREMITÆ

Omnia de comm. Conf. non Pont. præter hic poſita.

In I. Noct. lectiones de Scriptura occurrente.

Lectio iv.

PAulus Eremitarum Auctor, & Magiſter apud inferiorem Thebàidem natus, cum quindecim eſſet annorum orbatus parentibus eſt. Qui poſtea declinandæ cauſa perſecutionis Decii, & Valeriani, & Deo liberius inſerviendi in Erèmi ſpeluncam ſe condidit, ubi palma ei victum, & veſtitum præbente vixit ad centeſimum, & decimum tertium annum: quo tempore ab Antonio nonagenàrio Dei admonitu inviſìtur. Quibus inter ſe cum antea non noſſent pròprio nomine conſalutantibus, & multa de Regno Dei colloquentibus corvus, qui anteà ſemper Paulo dimidiatum panem attulerat, integrum dètulit.

A Le-

Lectio v.

POſt corvi diſceſſum : Eja , inquit Paulus , Dominus nobis prándium miſit, verè pius , verè miſericors . Sexaginta jam anni ſunt , cùm accipio quotidie dimidii panis fragmentum , nunc ad advèntum tuum militibus ſuis Chriſtus duplicavit annònam . Quare cum gratiarùm actione ad fontem capiéntes cibum , ubi tantiſper recreàti ſunt , iterum gràtiis de more Deo actis, noctem in divinis laudibus conſumpſerunt . Dilùculo Paulus de morte , quæ ſibi inſtàret, admonens Antonium, hortàtur , ut pàllium , quod ab Athanàſio accèperat , ad involuèndum ſuum corpus efferret . Quo ex itinere rèdiens ille , vidit inter Angelorum Choros , inter Prophetarum , & Apoſtolorum cœtus Pauli animam in Cœlum aſcendere.

Lectio vi.

CUmque ad ejus cellam perveniſſet , invènit gènibus complicàtis , erècta cervìce , extenſiſque in altum mànibus corpus exanime : quod pàllio obvòluens , hymnoſque , & pſalmos ex Chriſtiana traditione decantans , cùm sàrculum , quo terram foderet non haberet ; duo leònes ex interiore Erèmo ràpido curſu ad beàti ſenis corpus ferùntur :

tur: ut facilè intelligeretur, eos, quo modo poterant, ploràtum edere: qui certàtim terram pedibus effodientes, foveam, quæ hominem commodè caperet, effecèrunt. Qui cum abiiſſent Antonius Sanctum corpus in eum locum intulit: & injecta humo, tumulum ex Chriſtiano more compòſuit: tùnicam vero Pauli, quam in ſportæ modum ex palmæ foliis ille ſibi contexùerat, ſecum auferens, eò veſtitu diebus ſolemnibus Paſchæ, & Pentecoſtes, quo ad vixit uſus eſt.

In tertio Noct. Hom. ſup. Evang. Confiteor tibi Pater &c.

Oratio.

DEUS qui nos B. Pauli Confeſſoris tui annua ſolemnitate lætificas, concède propitius; ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum &c.

DIE 16. JANUARII.

Officium Duplex

PRO FESTO

SANCTI PAULI

PRIMI EREMITÆ

Omnia de comm. Conf. non Pont. præter hic poſita.

In I. Noct. lectiones de Scriptura occurrente.

Lectio iv.

PAulus Eremitarum Auctor, & Magiſter apud inferiorem Thebàidem natus, cum quindecim eſſet annorum orbatus parentibus eſt. Qui poſtea declinandæ cauſa perſecutionis Decii, & Valeriani, & Deo liberius inſerviendi in Erèmi ſpeluncam ſe condidit, ubi palma ei victum, & veſtitum prœbente vixit ad centeſimum, & decimum tertium annum: quo tempore ab Antonio nonagenàrio Dei admonitu invisìtur. Quibus inter ſe cum antea non noſſent pròprio nomine conſalutantibus, & multa de Regno Dei colloquentibus corvus, qui anteà ſemper Paulo dimidiatum panem attulerat, integrum dètulit.

Lectio v.

POſt corvi diſceſſum : Eja , inquit Paulus , Dominus nobis pràndium miſit, verè pius , verè miſericors. Sexaginta jam anni ſunt , cùm accipio quotidie dimidii panis fragmentum , nunc ad advèntum tuum militibus ſuis Chriſtus duplicavit annònam . Quare cùm gratiarum actione ad fontem capièntes cibum , ubi tantiſper recreàti ſunt , iterùm gràtiis de more Deo actis, noctem in divinis laudibus conſumpſerunt . Dilùculo Paulus de morte , quæ ſibi înſtàret, admonens Antonium, hortàtur , ut pàllium , quod ab Athanàſio accèperat , ad involuèndum ſuum corpus efferret . Quo ex itinere rèdiens ille , vidit inter Angelorum Choros , inter Prophetarum , & Apoſtolorum cœtus Pauli animam in Cœlum aſcendere.

Lectio vi.

CUmque ad ejus cellam perveniſſet , invènit gènibus complicàtis , erècta cervìce , extenſiſque in altum mànibus corpus exanime : quod pàllio obvòluens , hymnoſque , & pſalmos ex Chriſtiana traditione decantans , cùm sàrculum , quo terram foderet non haberet ; duo leònes ex interiore Erèmo ràpido curſu ad beàti ſenis corpus ferùntur :

tur : ut facilè intelligeretur, eos, quo modo poterant, ploràtum edere : qui certàtim terram pedibus effodientes, foveam, quæ hominem commodè caperet, effecèrunt. Qui cum abiiſſent Antonius Sanctum corpus in eum locum intulit : & injecta humo, tumulum ex Chriſtiano more compòſuit : tùnicam vero Pauli, quam in ſportæ modum ex palmæ foliis ille ſibi contexùerat, ſecum auferens, eò veſtitu diebus ſolemnibus Paſchæ, & Pentecoſtes, quo ad vixit uſus eſt.

In tertio Noct. Hom. ſup. Evang. Confiteor tibi Pater &c.

Oratio.

DEUS qui nos B. Pauli Confeſſoris tui annua ſolemnitate lætificas, concède propitius; ut cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum &c.

OFFICIA

Ordini noviter conceſſa à SS. Domino Noſtro BENEDICTO XIII. ſub die 18. & 20. Junii 1727.

Die XIX. Martii.

IN FESTO

S. JOSEPH

SPONSI B. M. V.

Conf. Tot. Dupl.

AD VESPERAS.

Super Pſalm. *Antiph.*

Miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo, ad Mariam Virginem, deſponſatam Joſeph.

Pſalmus. Laudate pueri *cum ceteris.*

Capitulum. *Prov.* 28. 27.

VIr fidelis multum laudabitur: Et qui Cuſtos eſt Domini ſui, glorificabitur.

℟. ix. Angelus Domini &c.

Hymnus.

TE Joſeph, celebrent agmina cœlitũ,
Te cuncti reſonent Chriſtiadum Chori.
Qui clarus meritis junctus es inclytæ

Caſto fœdere Virgini.
Almo cum tumidam germine conjugē,
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu ſuperi Flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum ſtringis, ad exteras
Ægypti profugum tu ſequeris plagas,
Amiſſum, ſolymis quæris, & invenis
Miſcens gaudia fletibus.
Poſt mortem reliquos mors pia conſecrat
Palmamq; emeritos gloria ſuſcipit,
Tu vivens ſuperis par frueris Deo.
Mira ſorte beatior.
Nobis ſumma Trias, parce precantibus,
Da Joſeph meritis ſidera ſcandere:
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim,
Gratum promere canticum. Amen.

Ad Magnificat.

Antiphona.

Exurgens Joſeph à ſomno fecit, ſicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit Conjugem ſuam.

Oratio.

Beati Patriarchæ Joſeph, Sanctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſi, quæſumus Domine meritis adjuvemur: ut quod poſſibilitas noſtra non obtinet, ejus nobis interceſſione donetur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

AD

Digitized by Google

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

CHriſtum Dei filium, qui putari dignatus eſt filius Joſeph: Venite adoremus.

Pſalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Cœlitum Joſeph decus, atq; noſtra
Certa ſpes vitæ, columènq; mundi,
Quas tibi læti canimus benignus,
Suſcipe laudes.

Te ſator rerum ſtatuit pudicæ
Virginis Sponſum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit, & miniſtrum
Eſſe ſalutis.

Tu Redemptorem ſtabulo jacentem,
Quem Chorus vatum cecinit futurũ,
Aſpicis gaudens, humilisq; natum
Numen adoras.

Rex Deus Regum, Dominator Orbis.
Cujus ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur æther
Se tibi ſubdit.

Laus ſit excelſæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens ſuperos honores,
Det tuis nobis meritis, beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona.

Aſcendit Joſeph à Galilea de Civitate Nazareth in Judæam, in Civitatem

David, quæ vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria.

Pſalmus: Beatus vir, *cum reliquis de Communi unius Confeſſ,*

Antiphona.

Venerunt Paſtores feſtinantes: & invenerunt Mariam, & Joſeph, & Infantem poſitum in præſepio.

Antiphona.

Ecce Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum.

De Libro Geneſis.

Lectio i. *Cap.* 39.

JOſeph igitur ductus eſt in Ægyptum, emitque eum Putiphar, Eunuchus Pharaonis, Princeps Exercitus, Vir Ægyptius, de manu Iſmaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat Vir in cunctis proſperè agens: habitavitque in domo Domini ſui, qui optimè noverat Dominum eſſe cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joſeph gratiam coram Domino ſuo, & miniſtrabat ei, a quo præpoſitus omnibus, gubernabat creditam ſibi Domum, & univerſa, quæ ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joſeph. ℟. Fuit Dominus cum Joſeph,

ſeph, & dedit ei gratiam in conſpectu Principis carceris: * Qui tradidit in manu illius univerſos vinctos. ℣. Quidquid fiebat, ſub ipſo erat: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera ejus dirigebat. Qui tradidit.

Lectio ii. *Geneſ. Cap.* 41.

PLacuit Pharaoni conſilium Joſeph, & cunctis Miniſtris ejus; Locutuſque eſt ad eos: Num invenire poterimus talem Virum, qui Spiritu Dei plenus ſit? dixit ergo ad Joſeph: Quia oſtendit Tibi Deus omnia; quæ locutus es numquid ſapientiorem, & conſimilem tui invenire potero? Tu eris ſuper domum meam, & ad tui oris imperium cunctus Populus obediet: uno tantùm Regni ſolio te præcedam.

℟. Eſuriente Terra Ægypti clamavit populus ad Regem alimenta petens. Quibus ille reſpondit: * Ite ad Joſeph, & quidquid vobis dixerit, facite.

℣. Creſcebat quotidiè fames in omni terra, aperuitq; Joſeqh univerſa horrea, & vendebat Ægyptiis. Ite ad Joſeph.

Lectio iii. *Geneſ. Cap.* 41.

DIxitque rurſus Pharao ad Joſeph: Ecce conſtitui te ſuper univerſam terram Ægypti, Tulitque annulum de manu ſua, & dedit eum in manu ejus: Veſtivitque eum Stola byſſinà, & collo

torquem auream circumpoſuit. Fecitque eum aſcendere ſuper currum ſuum ſecundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genufleсterent, & præpoſitum eſſe ſcirent univerſæ Terræ Ægypti. Dixitq; Rex ad Joſeph: Ego ſum Pharao: abſq; tuo imperio non movebit quiſquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

℞. Fecit me Dominus quaſi Patrem Regis, & Dominum univerſæ domus ejus: nolite pavere; * Pro ſalute enim veſtra miſit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Venite ad me, ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam terræ. Pro ſalute. Gloria Patri. Pro ſalute.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona.

Conſurgens Joſeph accepit Puerum, & Matrem ejus nocte, & receſſit in Ægyptum, & erat ibi uſque ad obitum Herodis.

Antiphona.

Defuncto Herode Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph in Ægypto dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & vade in Terram Iſrael: Defuncti ſunt enim, qui quærebant animam Pueri.

An-

Antiphona.

Accepit Joſeph puerum, & Matrem ejus, & venit in Terram Iſrael.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. ſuper Miſſus, propè finem.

Lectio iv.

QUis, & qualis homo fuerit beatus Joſeph, conjice ex appellatione, qua, licet diſpenſatoria, meruit honorari à Deo, ut Pater Dei, & dictus & creditus ſit: conjice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpetrari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & ſcito, ipſius iſtum non ſolùm vocabulum fuiſſe ſortitum, ſed & caſtimoniam adeptum, innocentiam aſſecutum & gratiam.

℟. Aſcendit Joſeph à Galilea de Civitate Nazareth in Judæam, in Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem: * Eo quod eſſet de domo, & familia David.

℣. Ut profiteretur cum Maria deſponſata ſibi Uxore. Eo quòd.

Lectio v.

SIquidem ille Joſeph, fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægyptum, Chriſti venditionem præfiguravit: Iſte Joſeph, Herodianam invidiam fugiens, Chriſtum in Ægyptum portavit. Ille domino ſuo fidem ſervans, do-

minæ noluit commiſceri: iſte Dominam ſuam Domini ſui matrem virginem agnoſcens, & ipſe continens fideliter cuſtodivit. Illi data eſt intelligentia in myſteriis ſomniorum: iſti datum eſt conſcium fieri, atque participem cœleſtium Sacramentorum.

℟. Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum. * Et eſto ibi, uſque dum dicam Tibi.

℣. Ut adimpleretur quod dictum eſt à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Et eſto.

Lectio vi.

ILle frumenta ſervavit non ſibi, ſed omni populo: iſte panem vivum è cœlo ſervandum accepit tam ſibi, quàm toti mundo. Non eſt dubium, quin bonus, & fidelis homo fuerit iſte Joſeph, cui mater deſponſata eſt Salvatoris. Fidelis, inquam, ſervus, & prudens, quem conſtituit Dominus ſuæ matris ſolatiũ, ſuæ carnis nutritium, ſolùm denique in terris magni conſilii coadjutorem fideliſſimum.

℟. Cùm inducerent puerum Jeſum Parentes ejus, ut facerent ſecundùm conſuetudinem legis pro eo: * Accepit eum Simeon in ulnas ſuas, & benedixit Deum.

℣. Et erant Pater ejus, & Mater mirantes

tes ſuper his, quæ dicebantur de illo: Accepit eum. Gloria Patri. Accepit.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona.

Audiens Joſeph, quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre ſuo, timuit illò ire.

Antiphona.

Admonitus in ſomnis Joſeph ſeceſſit in partes Galileæ: & veniens habitavit in Civitate, quæ vocatur Nazareth; ut adimpleretur quod dictum eſt per Prophetas; Quoniam Nazaræus vocabitur.

Antiphona.

Erat pater Jeſu, & mater mirantes ſuper his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.

Lectio S.Evangelii ſecundùm Matthæũ.

Cap. 1.

CUm eſſet deſponſata mater Jeſu Maria Joſeph, antequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Homilia S.Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 1. *Matth.*

QUare non de ſimplici virgine, ſed de deſponſata concipitur? Primùm, ut per generationem Joſeph origo Mariæ monſtraretur: ſecundò, nè lapidaretur à Judæis ut adultera: tertiò, ut in Ægyptum fugiens haberet ſolatium:

Mar-

Martyr Ignatius etiam quartam addidit cauſam ; cur à deſponſata conceptus ſit: ut partus , inquiens ejus , celaretur diabolo , dum eum putat non de virgine, ſed de uxore generatum.

℟. Dicit Mater Jeſu ad illum : Fili quid feciſti nobis ſic ? Ecce Pater tuus,& ego dolentes quærebamus te.

℣. Et ait ad illos:Quid eſt quod me quærebatis : neſciebatis quia in his; quæ Patris mei ſunt, oportet me eſſe? Ecce Pater tuus.

Lectio viij.

ANtequam convenirent , inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa eſt,niſi à Joſeph,qui penè licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat,quod autem dicitur:Antequam convenirent : non ſequitur ut poſtea convenerint : ſed Scriptura quid factum non ſit , oſtendit.

℟. Deſcendit Jeſus cum eis,& venit Nazaret: * Et erat ſubditus illis.

℣. Proficiebat ſapientia, & ætate,& gratia apud Deum,& homines. Et erat.

Lectio ix.

IOſeph autem vir ejus cum eſſet juſtus, & nollet eam traducere,voluit occulte dimittere eam.*Si quis fornicariæ conjungitur , unum corpus efficitur : & in lege præceptum eſt, non ſolum reos, ſed

&

& conſcios criminum obnoxios eſſe peccati; quomodò Joſeph, cùm crimen celaret uxoris, juſtus ſcribitur? Sed hoc teſtimonium Mariæ eſt, quòd Joſeph ſciens illius caſtitatem, & admirans quod evenerat, celat ſilentio, cujus myſterium neſciebat.

℟. ix. Angelus Domini apparuit Joſeph dicens: Joſeph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum eſt, de Spiritu Sancto eſt: * Pariet autem filium, & vocabis nomen ejus Jeſum.

℣. Cùm eſſet deſponſata Mater Jeſu Maria Joſeph, antequàm convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto. Pariet autem, Gloria Patri. Et vocabis.

Ante Laudes ℣. Conſtituit eum Dominum domus ſuæ.

℟. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

IN LAUDIBUS.

Antiphona.

IBant parentes Jeſu per omnes annos in Jeruſalem in die ſolemni Paſchæ. *Pſalmus*: Dominus regnavit: *cum reliquis.*

Antiphona.

Cùm redirent, remanſit Puer Jeſus in Jeruſalem, & non cognoverunt parentes ejus.

An-

Antiphona.

Non invenientes Jeſum, regreſſi ſunt in Jeruſalem requirentes eum: & poſt triduum invenerunt illum in templo ſedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem eos.

Antiphona.

Dixit Mater ejus ad illum: Fili quid feciſti nobis ſic? Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

Antiphona.

Deſcendit Jeſus cum eis, & venit Nazareth, & erat ſubditis illis.

Capit. Vir fidelis. *Hymnus.*

Iste, quem læti colimus fideles.
Cujus excelſos canimus triumphos.
Hac die, Joſeph, meruit perennis
Gaudia vitæ.

O nimis fœlix, nimis ò beatus;
Cujus extremam, vigiles, ad horam
Chriſtus; & Virgo ſimul aſtiterunt
Ore ſereno.

Hinc ſtygis victor laqueo ſolutus
Carnis, ad ſedes placido ſopore
Migrat æternas; rutiliſque cingit
Tempora ſertis.

Ergo regnantem flagitemus omnes
Adſit ut nobis; veniamque noſtris
Obtinens culpis, tribuat ſupernæ
Munera pacis.

Sint tibi plauſus, tibi ſint honores

Tri-

Trine, qui regnas Deus, & Coronas
Aureas ſervo tribuis fideli
Omne per ævum. Amen.

Ad Benedictus.

Antiphona.

Ipſe Jeſus erat incipiens, quaſi annorum triginta, ut putabatur, filius Joſeph.

Ad Tertiam, Capitulum.

Vir fidelis.

℟℟. *Horarum de Communi unius Confeſſoris.*

AD SEXTAM.

Capitulum. *Eccleſ.* 45.

Dilectus Deo, & hominibus: cujus memoria in benedictione eſt. In fide, & lenitate ipſius Sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne.

AD NONAM.

Capitulum. *Sap.* 10.

Profugum juſtum deduxit Sapientia per vias rectas, & oſtendit illi Regnū Dei, & dedit illi ſcientiam Sanctorum, honeſtavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

Ad Veſperas, ſuper Pſalmos.

Antiph. Ibant Parentes &c.

Capitulum, & Hymnus, ut in primis Veſperis.

Ad Magnificat.

Antiphona.

Ecce fidelis ſervus, & prudens, quem con-

conſtituit Dominus ſuper familiam ſuã. *Infra Octav. ad Memoriam in Laudibus, & in Veſperis dicantur Antiphonæ, ut in Die.*

*Tempore Paſchali. Tres primæ Antiphonæ cum ſuis Pſalmis. Tres Lectiones ſignatæ per * cum tribus ultimis* ℟℟. *Cetera ut ſuprà, niſi quòd in fine Invitatorii, Antiphonarum,* ℣℣. *ac* ℟℟. *dicetur* Alleluja.

Die 1. *Aprilis*.

In Feſto Impreſſionis

SACROR. STIGMATUM

In Corpore

S. CATHARINÆ SENENSIS

Virg. Ord. Præd. Duplex.

Omnia fiant ſicut in Feſto ipſius principali die xxx. Aprilis præter ſequentes Lect.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Catharina Virgo Senenſis poſt ſuſceptum Beati Dominici habitum, quem Sorores de Pœnitentia geſtare ſolent, Divino Amore ſuccenſa, Orationibus, piiſque meditationibus mentem ſuam jugiter nutriebat. Præſertim Sacra

cra Dominicæ Paſſionis Myſteria meditari conſueverat: ac tanto ſpiritu ergà illa ferebatur, ut in iiſdem contemplandis per plures horas ſingulis diebus detineretur. Communionæ Altaris, quæ illi fermè quotidiana fuit, toto cordis affectu ſuſceptâ: mox in aera extolli videbatur. Dum autem his Divinis contemplationibus paſcebatur: pluribus gratiis donata eſt, ac etiam Sacris Stigmatibus inſignita.

Lectio v.

CUm namquè Piſis immoraretur; die Dominico refecta Cibo Cœleſti, & in Extaſim rapta, vidit Dominum Crucifixum magno cum lumine advenientem, & ex ejus Vulnerum Cicatricibus quinque radios ad quinque loca ſui Corporis deſcendentes. * Ideoquè myſterium advertens Dominum precata nè cicatrices apparerent, continuò radii colorem ſanguineum mutaverunt in ſplendidum; & in forma puræ lucis pervenerunt ad manus, pedes, & Cor ejus: ac tantus erat dolor, quem ſenſibiliter patiebatur, ut niſi eum Deus minuiſſet, brevi ſe crederet morituram.

Lectio vi.

HAnc itaque gratiam amantiſſimus Dominus novâ gratiâ cumulavit: ut

ut ſentiret dolorem illapsâ vi vulne-rum, & cruenta ſigna non apparerent Quod ità contigiſſe, cum Dei famula Confeſſario ſuo Raymundo retuliſſet; ut oculis etiam repreſentaretur: radios in Imaginibus Beatæ Catharinæ ad dicta quinque loca pertingentes, pia Fidelium cura pictis coloribus expreſſit. Dein verò Benedictus Decimus Tertius Pontifex Maximus Ordinis Prædicatorum, ut eorumdem Corda in Chriſti Crucifixi amorem inflammarentur: univerſo Prædicatorum Ordini tantæ rei Memoriam Anniverſariâ ſolemnitate celebrari conceſſit.

Tempore Paſchali omnia fiant ut in feſto principali. Lectio prima de Apoſtolo Paulo. Mihi autem abſit, *ut habetur ibidem. Lectio ii. & iii. erunt tres ſuprapoſitæ pro ſecundo Nocturno, ſed bipartitæ per* *.

Digitized by Google

Die XVII. Maii.

IN FESTO

S.PASCHALIS BAYLON C. D.

Pro Regno Neapol. ex decr. S. R. C. die 29. Julii 1727. Sed Neap. celeb. 22. Maii.

Oratio.

DEus, qui Beatum Paſchalem Confeſſorem tuum mirifica erga Corporis, & Sanguinis tui ſacra myſteria dilectione decoraſti: concede propitius, ut quam ille ex hoc Divino Convivio ſpiritus percepit pinguedinem, eandem & nos percipere mereamur. Qui vivis.

In 2. Nocturno. *Lectio iv.*

PAſchalis Baylon pauperibus, piiſque parentibus, in Oppido Turris Formoſæ, Seguntinæ Diœceſis in Aragonia, natus, à teneris annis plura dedit futuræ ſanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœleſtium apprimè ſtudioſam, pueritiam, atque adoleſcentiam in gregis cuſtodiam tranſegit; quam ille vivendi rationem ideò præcipuè diligebat, quòd humilitati fovendæ, ac innocentiæ conſervandæ in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione aſſiduus tantaque apud coævos, & ſo-

cios florebat auctoritate, & gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac deſidiam excitans, velut omnium Parens, & Magiſter maximo ſtudio coleretur, ac amaretur; Beatus etiam tum à pleriſque appellatus. *Lectio v.*

QUi verò in ſæculo, terra nempè deſerta, & inaquoſa, adeò feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini mirum ubique ſparſit ſanctitatis odorem. Igitur Paſchalis arrepto vitæ ſeverioris inſtituto, atque in Ordine Minorum ſtrictioris Obſervantiæ Diſcalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam ſuam, totumque ſe Domino excolendum tradens, dies, noctesque cogitabat, qua ſe ratione magis ei, magiſque conformaret. Ita factum eſt brevi, ut eum, tanquam Seraphicæ perfectionis exemplar, ipſi quoque provectiores imitandum ſibi proponerent. Ipſe autem in humili ſervientium gradu conſtitutus, ſe velut omnium peripſema reputans, ardua quæque, & abjecta domus miniſteria, veluti jure quodam peculiari ſibi debita, ſumma cum hilaritate ſuſcipiebat, & exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem, ſpiritui quandoque reluctari nitentem, jugi macera-

tio-

ctione afflictavit, atque in ſervitutem redegit;ſpiritum verò, aſſidua ſui abnegatione, ferventiorem in dies ad anteriora extendebat.

Lectio vi.

DEiparam Virginem, cujus clientelæ ſe ab ineunte ætate dicaverat, tanquam Matrem, quotidianis colebat obſequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porrò erga Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum difficile dictum eſt, quàm ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere viſus eſt, dum jacens in feretro, ad Sacræ hoſtiæ elevationem bis oculos reſeravit, & clauſit, magna omnium, qui aderant, admiratione: ejuſdem veritatem inter hæreticos publicè, palamque profeſſus, multa, & gravia ob eam cauſam perpeſſus eſt; crebrò etiam ad necem petitus, ſed ſingulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpè inter orandum omnibus deſtituebatur ſenſibus, dulcique languebat amoris deliquio; quo tempore cœleſtem illam ſcientiam hauſiſſe creditus eſt, qua homo rudis, & illiteratus de myſteriis Fidei difficillimis reſpondere, atque aliquot etiam libros conſcribere potuit. Denique meritis plenus, eadem, qua prædixerat, hora feliciter migravit ad

Do-

Dominum , anno ſalutis milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo , ſextodecimo Kalendas Junii , eodem quo natus fuerat , ſexto Pentecoſtes recurrente, annum agens ſecundum ſupra quinquageſimum. Quibus,aliiſque virtutibus inſignem , ac miraculis tam in vita , quàm poſt mortem clarus Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit; Alexander autem Octavus Sanctorum cathalogo adſcripſit.

In 3. Noct. Homil.

(& Miſſa) *in Evang.* Confiteor tibi *de commun.*

Die XI. Octobris.

IN OCTAVA

S. FRANCISCI

CONFESSORIS.

Simpl. lectiones ex Brev. O. M.

De mandato SS. Domini Noſtri BENEDICTI Papæ XIII. anno MDCCXXV.

Omnia ſicut in die præter hic poſita.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

S. Franciſcus tranſitum ſuum, longè ante præſcivit dieque obitus imminente, dixit fratribus, ſui corporis tabernaculum deponendum in proximo, quemadmodum demonſtratum ei fuerat a Chriſto. Biennio itaque ab impreſſione Sacrorum Stigmatorum anno videlicet a ſua converſione vigeſimo ad S. Mariam de Portiuncula ſe deferri popoſcit: ut ubi per Virginem Matrem Dei, ſpiritum conceperat perfectionis & gratiæ, ibidem mortis ſoluto debito ad bravium perveniret retributionis æternæ. Perductus autem ad locum præfatum, ut veritatis exemplo monſtraret, quod nil erat ei commune cum mundo, in illa infirmitate tam

gravi, ſuper nudam humum ſe totum nudatum depoſuit, quatenùs horâ illâ extremâ, in qua poterat adhuc hoſtis iraſci, nudus luctaretur cum nudo. Decubans ſic in terra, & pulvere, nudatus athleta, manu ſiniſtra dexteri lateris vulnus, ne videretur, obtexit, facieque ſerena, ſolito more levata in cœlum, intendens illi gloriæ totus, magnificare cæpit Altiſſimum, quò, eò quod expeditus ab omnibus liber jam tranſiret ad ipſum.

Lectio v.

HOra denique ſui tranſitus jam inſtante omnes Fratres exiſtentes in loco ad ſe fecit vocari, & eos conſolationis verbis pro ſua morte demulcens, paterno affectu ad divinum exhortatus amorem. Poſſeſſionem quoque paupertatis, & pacis hæreditariâ ipſis ſucceſſione relinquens, & legans, ut ſe ad æterna protenderent, ac contra Mundi hujus munirent pericula, vigilanter admonuit; & ad Crucifixi Jeſu perfecta ſectanda veſtigia, omni qua potuit efficacia ſermonis induxit. Circùm ſedentibus verò filiis coram pauperum Patriarcha, cujus jam caligaverant oculi, non ſenectute, ſed lacrymis uir Sanctus cœcutiens, & morti jam proximus,

exten-

extendit ſuper eos manus in modum Crucis brachiis cancellatis, pro eo quod hoc ſignum ſemper amabat, & omnibus fratribus, tàm prœſentibus, quam abſentibus in Crucifixi virtutę, ac nomine benedixit.

Lectio vi.

POſt hoc Evangelium ſecundùm Joannem ab illo loco: Ante diem feſtum Paſchæ, ſibi legi popoſcit, ut in eo vocem dilecti pulſantis audiret, à quo ſolus eum jam paries carnis disjungebat. Tandem cunctis in eum completis myſteriis, orans, & pſallens vir beatus obdormivit in Domino, & anima illa Sanctiſſima, carne ſoluta in æternæ claritatis abyſſum abſorta eſt. Ipſa tùnc hora, unus ex Fratribus, & diſcipulis ejus, vir utique ſanctitate famoſus, animam illam felicitèr conſpexit ſub ſpecie ſtellæ præfulgidæ candida ſubvectam nubecula, ſuper aquas multas in cœlum tramite recto conſcendere; ut pote quæ conſcientiæ nitore candeſcens, & meritorum prærogativa refulgens, tàm efficacitèr ſurſum ferebatur affluentia gratiarum, & Deiformitate virtutum, ut à viſione cœleſtis lucis, & gloriæ, nèc modicum retardari valeret.

[illegible]

[illegible]

Digitized by Google

INFRA OCTAVAM S. CATHARINÆ VIRG., ET MART.

PRIMA DIE

Sermo Beati Petri Damiani *Serm. 11. Natalis Virginis.*

Lectio ii.

HOdie Fratres chariſſimi, virginale nobis decus illuxit, quod noſtræ memoriæ divinæ virtutis victoriam renovavit: Porro quanto fragilior ſexus, quanto infirmius vaſculum, quod reportat ex hoſte triumphum, tanto majori diabolus opprobrio confuſionis inducitur; tanto mirabilior Deus in ſanctis agnoſcitur tanto etiam rex martyrum Chriſtus in propugnatricibus ſuis jucundius delectatur: Hinc eſt quod Salvator noſter in hujus mundi campum poteſtates aereas debellaturus adveniens, non elegit Rectores, Philoſophos ſed ſimplices, ac ignaros: talibuſque verſuta mundanæ ſapientiæ argumenta convincit.

SECUNDA DIE

De Sermone Beati Petri Damiani.

Lectio iii.

EX utroque ſexu militiæ ſuæ cuneos inſtruit, acieſque componit Rex

exercituum Chriſtus, quia viros, ac feminas ad procintum beati certaminis indifferenter admittit: Et quamquam mirabilis ſit Deus in viris, mirabilius, & glorioſius triumphat in feminis, Huic porrò militiæ Judith erat adſcripta, Hujus conſortes Eſther, Dèbora, Jahel, Felicitas, & hæc Virgo clariſſima: quæ videlicet duplicis pugnæ victoriam tenuit, dum titillantia carnis incentiva perdomuit, & illata ſibi horrifica pœnarum tormenta calcavit.

TERTIA DIE

Infra octavam S. Catherinæ V. & M. ſi eſt Vigil. S. Andreæ Apoſtoli Duæ primæ lectiones erunt de Homil. Vigil., & tertia.

De Sermone S. Petri Damiani.

INter cuncta Sanctorum geſta, fratres chariſſimi, nihil eſt quod plus, quam Sacrarum victoria Virginum pia corda, vel ad amorem Conditoris accendere, vel ad fortiter agendum valeat, ulterius excitare, quis enim audito nomine Virginis non protinus in memoriam revocet humanæ ſalutis exordium, ac ſingularem illum non recolat intemeratæ Virginis partum! Huc accedit, quia cum fragilis ſexus certaminis agnoſcitur; audientis animus ſui victoriam

riam

riam obtinuiſſe cognoſcitur, audientis animus ad certandi laborem avidiùs inflammatur.

IN DIE OCTAVA
S. Catherinæ Virg. & Mart.
IN I. NOCTURNO
Lectiones de Feria currente.
In 2. erunt tres ſequentes.
De Sermone S. Petri Damiani.

Lectio iv.

HÆC Sacratiſſima Virgo, cujus glorioſum recolimus hodierna Solemnitate triumphum, facilius potuit mori, quam ab eo, quod ſemel conceperat, Sancto potuerit propoſito revocari. Virile quippè robur enitèbat in fæmineo pectore, quod non blandiloquis perſuaſionibus flecti, non minarum aſperitate terreri, non denique pœnarum quarùmlibet potùit generibus ſuperari.

Lectio v.

ERat enim nobilis, & inflexibilis animus ideo vinci neſcius, quia & fidei flagrabat ardore ſuccenſus, & ideo tanquam in excelſi montis erat vertice conſtitutus. Subeſſe ſibi judicabat judicem in cathedra peſtilentiæ præſidentem; horrebat blandum, ſubſanabat iratum, tantique apud eam erat, ſi minax, ac terribilis fremeret, ſi certè plagas,

Digitized by Google

ac vulnera exquiſitæ necis infligeret: quanti ſi gemmarum, ſive vibrantium metallorum pondus offerret. Hinc eſt, quod ſponſus ait in canticis; Surge Aquilo, & veni Auſter, perfla hortum meum, & fluant aromata illius.

Lectio vi.

CUM virginitatis fructus centuplus debeatur quantis hæc beata Virgo accumulabitur donis, quam inſignis gratiæ decorabitur infulis, quæ poſtquam centenos fructus de virginitate meſuorit, etiam martirii coronam cum tanta gloria reportavit? nam cum eſſet in certamine conſtituta lorica fidei præmunita, & arma invictæ patientiæ, ac geminæ charitatis accincta, pro duobus caſtris ſtabat una bellatrix. Hinc pudicitiæ clauſulam, illinc impreſsò ſponſi charactère fidei ſignaculum defendebat.

IN III. NOCTURNO

Homilia ut in Die.

Die

Digitized by Google

Die XXX. Octobris.

In Feſto Commemorationis SS. Martyrum, & aliorum SS. quorum corpora, vel reliquiæ in Eccleſiis noſtris aſſervantur.

TOTUM DUPLEX.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum præter hic poſita.

Oratio.

DEUS, qui hanc Sacroſanctam Eccleſiam tot voluiſti Sanctorum decorari Reliquiis: concede nobis famulis tuis, ut quorum memoriam veneramur in terris, eorum conſortio perfruamur in Cœlis. Per Dominum &c.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO

Ex Tractatu S. Joannis Damaſceni de Fide Orthodoxa.

Lectio iv. *Capite* 21.

CHriſtus Dominus Sanctorum Reliquias velut ſalutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant ſuaviſſimunque unguentum profluit. Nec verò quiſquam huic ſermoni fidem detrahat, nam ſi aqua in deſerto ex aſpera, & ſolida rupe atque ex inſani maxilla cum ſedandam Sampſonis ſitim Deo ita volente, proſiliit,

erit

erit ne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis ſuàve unguentum ſcaturire? Minimè: certè iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos ſuos afficit, perſpectus, & exploratus eſt; Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quis quis mortuum contigiſſet, immundus cenſeretur, verum hi mortuorum numero minimè habendi ſunt.

Lectio v.

EX quo enim ipſamet vita, ac vitæ auctor inter mortuos adſcriptus eſt, eos, qui in ſpe reſurrectionis, fideique erga eum, diem extremum clauſerunt, mortuos haud quaquam appellamus. Qui enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea dæmones expelluntur, Mortui profligantur, ægroti ſanantur, Cæci proſpiciunt, leproſi mundantur; tentationes, ac mærores diſcutiuntur; ac denique omne donum optimum à patre luminum, eorum opere à Deo, qui fide minimè dubia poſtulant deſcendit. Quid non laboris ſuſcipias, ut Patronum quemdam nanciſcatis, qui te mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? Annon igitur hi honorandi ſunt, qui totius humani generis Patronos ſe profiten-

tentur, ac Deo noſtra cauſà ſupplicantur?

Lectio vi.

HOnorandi certè, & quidem ita, ut in eorum nomine templa Deo axtruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea ſpiritualiter oblectemur; quo nimirum lætitia noſtra iis, à quibus mutamur, congruat, ac non, dum eos colere, & demereri ſtudemus, offendamus potius, & irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iiſdem quoque ſervi ipſius oblectantur; quibus autem Deus oſtenditur iidem etiam milites offenduntur: quo circa in pſalmis, & hymnis, & cantibus ſpiritualibus, & compunctione, & eorum qui egeſtate verſantur, commiſeratione, quibus obſequiis Deus potiſſimum conciliatur, Sanctos colamus, Statuas ipſis, ac viſibiles imagines erigamus, imò ipſi virtutibus eorum imitandis hoc conſequamur, ut vivæ eorum ſtatuæ atque imagines ſimus.

IN III. NOCTURNO

Homilia ſuper Evang. Deſcendens Jeſus de Monte, &c. *de communi plurimorum Martyrum.*

VA1 1528733

Digitized by Google

Digitized by Google

2060